

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 65

31 ianuarie 2022

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2022/C 51/01

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2022/C 51/02

Cauza C-437/19: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour administrative – Luxemburg) – État luxembourgeois/L [Trimitere preliminară – Cooperare administrativă în domeniul fiscal – Directiva 2011/16/UE – Articolul 1 alineatul (1), articolul 5 și articolul 20 alineatul (2) – Cerere de informații – Decizie prin care se dispune furnizarea de informații – Refuz de a da curs deciziei prin care se dispune furnizarea de informații – Sancțiune – Caracter „în mod previzibil relevant” al informațiilor solicitate – Lipsa identificării nominale și individuale a contribuabililor vizați – Noțiunea de „identitatea persoanei care face obiectul examinării sau al anchetei” – Motivarea cererii de informații – Conținut – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47 – Dreptul la o cale de atac efectivă împotriva deciziei prin care se dispune furnizarea de informații – Articolul 52 alineatul (1) – Limitare – Respectarea substanței dreptului] 2

2022/C 51/03	Cauza C-564/19: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 23 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Pesti Közpointi Kerületi Bíróság – Ungaria) – procedură penală privind pe IS [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Directiva 2010/64/UE – Articolul 5 – Calitatea interpretării și a traducerii – Directiva 2012/13/UE – Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale – Articolul 4 alineatul (5) și articolul 6 alineatul (1) – Dreptul la informare cu privire la acuzați – Dreptul la interpretare și traducere – Directiva 2016/343/UE – Dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil – Articolul 48 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 267 TFUE – Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE – Admisibilitate – Recurs în interesul legii împotriva unei decizii prin care se dispune o trimitere preliminară – Procedură disciplinară – Competența instanței superioare de a declara nelegală cererea de decizie preliminară]	3
2022/C 51/04	Cauza C-833/19 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 23 noiembrie 2021 – Consiliul Uniunii Europene/Hamas [Recurs – Politica externă și de securitate comună – Combaterea terorismului – Măsurile restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități – Înghețarea fondurilor – Poziția comună 2001/931/PESC – Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 – Menținerea înscrierii unei organizații în lista persoanelor, a grupurilor sau a entităților implicate în acte de terorism – Expunere de motive individuale notificată organizației și care figurează într-un document distinct de actul care conține o motivare cu caracter general – Autentificare a expunerii de motive individuale – Articolul 297 alineatul (2) TFUE]	4
2022/C 51/05	Cauzele conexe C-884/19 P și C-888/19 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 2 decembrie 2021 – Comisia Europeană/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH C-884/19 P), GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, Comisia Europeană (C-888/19 P) [Recurs – Dumping – Importuri de sticlă solară originară din China – Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 – Articolul 2 alineatul 7 literele (b) și (c) – Statutul de întreprindere care își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață – Refuz – Noțiunea de „denaturare importantă determinată de vechiul sistem de economie planificat” în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) a treia liniuță – Avantaje fiscale]	5
2022/C 51/06	Cauza C-3/20: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 30 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Rīgas rajona tiesa – Letonia) – Procedură penală privind pe AB, CE, „MM investīcijas” SIA [Trimitere preliminară – Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene – Membru al unui organ al Băncii Centrale Europene – Guvernator al unei bănci centrale naționale a unui stat membru – Imunitate de jurisdicție penală – Inculpare legată de activitățile exercitate în cadrul funcției la nivelul statului membru]	5
2022/C 51/07	Cauza C-25/20: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Višje sodišče v Ljubljani – Slovenia) – Procedură inițiată de NK, în calitate de lichidator al Alpine Bau GmbH [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Proceduri de insolvență – Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 – Articolele 4 și 28 – Articolul 32 alineatul (2) – Termen stabilit pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor într-o procedură de insolvență – Înregistrare, în cadrul unei proceduri secundare de insolvență aflate în desfășurare într-un stat membru, a cererilor de admitere a unor creanțe de către lichidatorul din procedura principală, aflată în desfășurare într-un alt stat membru – Termen imperativ prevăzut de dreptul statului de deschidere a procedurii secundare de insolvență]	6
2022/C 51/08	Cauza C-102/20: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH/eprimo GmbH [Trimitere preliminară – Directiva 2002/58/CE – Prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice – Articolul 2 al doilea paragraf litera (h) – Noțiunea de „poșta electronică” – Articolul 13 alineatul (1) – Noțiunea de „folosire a poștei electronice în scopuri de marketing direct” – Directiva 2005/29/CE – Practici comerciale neloiale – Anexa I punctul 26 – Noțiunea de „solicitări repetate și nedorite prin poșta electronică” – Mesaje publicitare – Inbox advertising]	7
2022/C 51/09	Cauza C-233/20: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – WD/job-medium GmbH, în lichidare [Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 2003/88/CE – Protecția securității și a sănătății lucrătorilor – Articolul 7 alineatul (1) – Dreptul la o indemnizație financiară pentru concediul anual plătit neefectuat înainte de încetarea raportului de muncă – Încetarea anticipată a raportului de muncă din cauza angajatului]	8

2022/C 51/10	Cauza C-249/20 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 25 noiembrie 2021 – Comisia Europeană/UG (Recurs – Funcție publică – Agent contractual – Contract cu durată nedeterminată – Reziliere – Motive de concediere – Denaturare – Prejudiciu moral – Admisibilitate – Omisiune de a se pronunța asupra unui căpăt de cerere)	9
2022/C 51/11	Cauza C-271/20: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Berlin – Germania) – Aurubis AG/Bundesrepublik Deutschland [Trimitere preliminară – Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră – Regim de alocare de cote cu titlu gratuit – Decizia 2011/278/UE – Articolul 3 litera (d) – Subinstalația combustibilului de referință – Noțiunile de „ardere” și de „combustibil” – Producere de cupru primar prin fuziune-fulger – Cerere de alocare – Cote solicitate și nealocate încă la data expirării unei perioade de comercializare – Posibilitate de a aloca aceste cote în cursul perioadei de comercializare ulterioare în executarea unei hotărâri judecătorești pronunțate după această dată] . . .	9
2022/C 51/12	Cauza C-289/20: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d’appel de Paris – Franța) – IB/FA [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 – Competența de a soluționa o cerere de divorț – Articolul 3 alineatul (1) litera (a) – Noțiunea de „reședință obișnuită” a reclamantului]	10
2022/C 51/13	Cauza C-334/20: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Veszprémi Törvényszék – Ungaria) – Amper Metal Kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága [Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 2 – Operațiuni supuse TVA-ului – Noțiune – Articolul 168 litera (a) și articolul 176 – Drept de deducere a TVA-ului achitat în amonte – Refuz – Servicii de publicitate calificate drept excesiv de costisitoare și inutile de administrația fiscală – Lipsa unei cifre de afaceri generate în beneficiul persoanei impozabile]	11
2022/C 51/14	Cauza C-372/20: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzgericht – Austria) – QY/Finanzamt Österreich, fostă Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk [Trimitere preliminară – Articolele 45 și 48 TFUE – Libera circulație a lucrătorilor – Egalitate de tratament – Prestații familiale acordate lucrătorilor umanitari care își aduc membrii familiei în țara terță în care au fost afectați – Retragere – Articolul 288 al doilea paragraf TFUE – Acte juridice ale Uniunii – Domeniu de aplicare al regulamentelor – Reglementare națională al cărei domeniu de aplicare personal este mai larg decât cel al unui regulament – Condiții – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 11 alineatul (3) literele (a) și (e) – Domeniu de aplicare – Lucrătoare salariată resortisantă a unui stat membru angajată în calitate de lucrătoare umanitară de un angajator stabilit în alt stat membru și trimisă în misiune într-o țară terță – Articolul 68 alineatul (3) – Dreptul solicitantului prestațiilor familiale de a depune o cerere unică la instituția din statul membru competent cu prioritate sau la instituția din statul membru competent în subsidiar]	11
2022/C 51/15	Cauza C-484/20: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 2 decembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht München – Germania) – Vodafone Kabel Deutschland GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. [Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva (UE) 2015/2366 – Servicii de plată – Articolul 62 alineatul (4) – Comisioane aplicabile – Articolul 107 alineatul (1) – Armonizare deplină – Articolul 115 alineatele (1) și (2) – Transpunere și aplicare – Abonamente de televiziune prin cablu și de acces la internet – Contracte pe durată nedeterminată încheiate înainte de data transunerii acestei directive – Comisioane aplicate operațiunilor de plată fără autorizarea unei debitări directe a contului bancar inițiate după această dată]	12
2022/C 51/16	Cauza C-488/20: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie – Polonia) – Delfarma sp. z o.o./Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (Trimitere preliminară – Articolele 34 și 36 TFUE – Libera circulație a mărfurilor – Măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative – Medicamente de uz uman – Import paralel de medicamente – Reglementare a unui stat membru care prevede expirarea de plin drept a autorizației de import paralel la un an după expirarea autorizației de introducere pe piață a medicamentului de referință – Protecția sănătății și a vieții persoanelor – Proporționalitate – Directiva 2001/83/CE – Farmacovigilență)	13

2022/C 51/17	Cauza C-161/21: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 4 octombrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania – Italia) – Comune di Camerota [Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Directiva 2011/85/UE – Directiva 2011/7/UE – Politica economică și monetară – Colectivitate locală aflată în dificultate financiară – Plan financiar de reechilibrare – Reglementare națională prin care se suspendă competența de investigare a Curții de Conturi ca urmare a crizei sanitare legate de pandemia COVID-19 – Articolul 267 TFUE – Noțiunea de „instanță națională” – Lipsa unui litigiu în fața instanței de trimitere – Inadmisibilitate vădită]	14
2022/C 51/18	Cauza C-253/21: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 6 octombrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Hamburg – Germania) – TUIfly GmbH/FI, RE [Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Transporturi aeriene – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Articolul 5 – Articolul 7 – Articolul 8 alineatul (3) – Refuzul la îmbarcare, anularea sau întârzierea prelungită a zborurilor – Compensație și asistență a pasagerilor – Noțiunea de „anulare” – Devierea a unui zbor spre un aeroport care nu deservește același oraș, aceeași aglomerație urbană sau aceeași regiune precum cel prevăzut inițial – Redirecționare a pasagerilor cu autocarul]	14
2022/C 51/19	Cauza C-408/21 P: Recurs introdus la 2 iulie 2021 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 21 aprilie 2021 în cauza T-252/19, Pech/Consiliul	15
2022/C 51/20	Cauza C-462/21 P: Recurs introdus la 28 iulie 2021 de Puma SE împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 19 mai 2021 în cauza T-510/19, Puma/EUIPO – Gemma Group (Reprezentarea unei feline în salt)	16
2022/C 51/21	Cauza C-468/21 P: Recurs introdus la 19 iulie 2021 de Electrodomésticos Taurus, S. L. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a zecea) din 17 mai 2021 în cauza T-328/20, Electrodomésticos Taurus, S. L./EUIPO – Shenzen Aukey E-Business Co. Ltd	16
2022/C 51/22	Cauza C-565/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 14 septembrie 2021 – Caixabank S.A./X	17
2022/C 51/23	Cauza C-583/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (Spania) la 20 septembrie 2021 – NC/BA, DA, DV și CG	18
2022/C 51/24	Cauza C-584/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (Spania) la 20 septembrie 2021 – JD/BA, DA, DV și CG	18
2022/C 51/25	Cauza C-585/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (Spania) la 20 septembrie 2021 – TA/BA, DA, DV și CG	19
2022/C 51/26	Cauza C-586/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (Spania) la 20 septembrie 2021 – FZ/BA, DA, DV și CG	19
2022/C 51/27	Cauza C-641/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzgericht (Austria) la 20 octombrie 2021 – Climate Corporation Emissions Trading GmbH/Finanzamt Österreich	20
2022/C 51/28	Cauza C-676/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 9 noiembrie 2021 – A	20
2022/C 51/29	Cauza C-690/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht München I (Germania) la 17 noiembrie 2021 – RSD Reise Service Deutschland GmbH/QL	21
2022/C 51/30	Cauza C-708/21 P: Recurs introdus la 24 noiembrie 2021 de Évariste Boshab împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 15 septembrie 2021 în cauza T-107/20, Boshab/Consiliul	21
2022/C 51/31	Cauza C-709/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Pitești (România) la data de 24 noiembrie 2021 – MK	22
2022/C 51/32	Cauza C-758/21 P: Recurs introdus la 9 decembrie 2021 de Ryanair DAC, Airport Marketing Services Ltd, FR Financing (Malta) Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 29 septembrie 2021 în cauza T-448/18, Ryanair și alții/Comisia	23

2022/C 51/33	Cauza C-643/20: Ordonanța președintelui Curții din 6 octombrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Veszprémi Törvényszék – Ungaria) – ENERGOTT Fejlesztő és Vagyongezelő Kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	24
Tribunalul		
2022/C 51/34	Cauza T-500/16: Hotărârea Tribunalului din 8 decembrie 2021 – BZ/BCE („Funcție publică – Personalul BCE – Cerere de recunoaștere a originii profesionale a unei boli – Răspundere extracontractuală – Prejudiciu material – Prejudiciu moral”)	25
2022/C 51/35	Cauza T-257/19: Hotărârea Tribunalului din 24 noiembrie 2021 – Al Zoubi/Consiliul („Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva Siriei – Înghețare a fondurilor – Erori de apreciere”)	25
2022/C 51/36	Cauza T-804/19: Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – HC/Comisia („Funcție publică – Recrutare – Anunț de concurs – Concursul general EPSO/AD/363/18 – Decizie de a nu îl admite pe reclamant la etapa următoare a concursului – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere – Excepție de nelegalitate – Egalitate de tratament – Proportionalitate – Dreptul de a fi ascultat – Principiul buneii administrări – Regim lingvistic al concursului – Discriminare bazată pe limbă – Responsabilitate”)	26
2022/C 51/37	Cauza T-265/20: Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – JR/Comisia [„Acces la documente – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Documente privind proba orală a unui concurs – Refuz parțial al accesului – Metoda de rotunjire a notelor – Coeficienți de ponderare a diferitor părți și subpărți ale probei orale – Caracterul secret al lucrărilor comisiei de evaluare – Regulamentul (UE) 2018/1725 – Nepronunțare parțială asupra fondului”]	27
2022/C 51/38	Cauza T-293/20: Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – Ruiz-Ruiz/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Recrutare – Anunț de concurs general EPSO/AD/371/19 – Decizia comisiei de evaluare din cadrul concursului de a nu o admite pe reclamantă în etapa următoare a concursului – Criteriu de admitere legat de experiența profesională – Conformitate cu anunțul de concurs a criteriului utilizat de comisia de evaluare – Eroare vădită de apreciere”)	28
2022/C 51/39	Cauza T-546/20: Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – Sopra Steria Benelux și Unisys Belgium/Comisia („Contracte de achiziții publice de servicii – Procedură de cerere de ofertă – Servicii de configurare, de dezvoltare, de mentenanță și de asistență a platformelor informatice ale Direcției Generale Impozitare și Uniune Vamală – Respingere a ofertei unui ofertant și atribuire a contractului în favoarea altui ofertant – Obligația de motivare – Ofertă anormal de mică”)	28
2022/C 51/40	Cauza T-662/20: Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – Muratbey Gida/EUIPO – M. J. Dairies (Brânză triplu helicoidală) [„Desen sau model industrial comunitar – Procedură de declarare a nulității – Desen sau model industrial comunitar înregistrat reprezentând brânză triplu helicoidală – Desen sau model industrial internațional anterior – Motiv de nulitate – Caracter individual – Divulgarea desenului sau modelului industrial anterior – Articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 – Impresie globală diferită – Articolul 6 din Regulamentul nr. 6/2002”]	29
2022/C 51/41	Cauza T-700/20: Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – Schmid/EUIPO – Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl g.g.A) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă Steirisches Kürbiskernöl g. g. A GESCHÜTZTE GEOGRAFISCHE ANGABE – Motiv absolut de refuz – Marcă ce cuprinde insigne, embleme sau ecusoane – Emblemă a unuia dintre domeniile de acțiune ale Uniunii – Indicații geografice protejate – Articolul 7 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul (UE) 2017/1001”]	30
2022/C 51/42	Cauza T-71/21: Hotărârea Tribunalului din 8 decembrie 2021 – QB/Comisia [„Funcție publică – Agenți temporari – Remunerație – Indemnizație de expatriere – Articolul 4 alineatul (1) litera (a) din anexa VII la statut – Refuzul acordării indemnizației de expatriere – Activitate profesională principală – Servicii efectuate pentru un alt stat”]	30
2022/C 51/43	Cauza T-84/21: Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – Jieyang Defa Industry/EUIPO – Mattel (Cap de păpușă) [„Desen sau model industrial comunitar – Procedură de declarare a nulității – Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă un cap de păpușă – Desen sau model anterior – Motiv de nulitate – Lipsa caracterului individual – Gradul de libertate al creatorului – Lipsa unei impresii globale diferite – Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”]	31

2022/C 51/44	Cauza T-152/21: Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – Union syndicale Solidaires des SDIS de France et DOM/TOM/Comisia („Răspundere extracontractuală – Depunerea unei plângeri la Comisie în materia aplicării dreptului Uniunii – Termen de răspuns – Dreptul la bună administrare – Obligația de diligență – Termen rezonabil – Lipsa unei încălcări suficient de grave a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor”)	31
2022/C 51/45	Cauza T-230/21: Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – Jalkh/Parlamentul [„Drept instituțional – Membru al Parlamentului – Privilegii și imunități – Decizie de ridicare a imunității parlamentare – Articolele 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene. – Procedură de ridicare a imunității – Eroare vădită de apreciere”]	32
2022/C 51/46	Cauza T-714/21: Acțiune introdusă la 4 noiembrie 2021 – AL/Comisia	33
2022/C 51/47	Cauza T-750/21: Acțiune introdusă la 26 noiembrie 2021 – Beauty Biosciences/ EUIPO – Société de Recherche Cosmétique (BIO-BEAUTÉ)	34
2022/C 51/48	Cauza T-754/21: Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2021 – Peace United/EUIPO — 1906 Collins (băoli)	35
2022/C 51/49	Cauza T-758/21: Acțiune introdusă la 1 decembrie 2021 – Dorsum/EUIPO – ID Quantique (Clavis)	36
2022/C 51/50	Cauza T-760/21: Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2021 – DCM Film Distribution/Comisia	37
2022/C 51/51	Cauza T-761/21: Acțiune introdusă la 6 decembrie 2021 – Courtois și alții/Comisia	38
2022/C 51/52	Cauza T-769/21: Acțiune introdusă la 10 decembrie 2021 – Euranimi/Comisia	39
2022/C 51/53	Cauza T-770/21: Acțiune introdusă la 9 decembrie 2021 – OC/SEAE	40
2022/C 51/54	Cauza T-777/21: Acțiune introdusă la 14 decembrie 2021 – Trend Glass sp. z o.o./EUIPO (ECO STORAGE)	40

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2022/C 51/01)

Ultima publicație

JO C 37, 24.1.2022

Publicații anterioare

JO C 24, 17.1.2022

JO C 11, 10.1.2022

JO C 2, 3.1.2022

JO C 513, 20.12.2021

JO C 502, 13.12.2021

JO C 490, 6.12.2021

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour administrative – Luxemburg) – État luxembourgeois/L

(Cauza C-437/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Cooperare administrativă în domeniul fiscal – Directiva 2011/16/UE – Articolul 1 alineatul (1), articolul 5 și articolul 20 alineatul (2) – Cerere de informații – Decizie prin care se dispune furnizarea de informații – Refuz de a da curs deciziei prin care se dispune furnizarea de informații – Sancțiune – Caracter „în mod previzibil relevant” al informațiilor solicitate – Lipsa identificării nominale și individuale a contribuabililor vizați – Noțiunea de „identitatea persoanei care face obiectul examinării sau al anchetei” – Motivarea cererii de informații – Conținut – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47 – Dreptul la o cale de atac efectivă împotriva deciziei prin care se dispune furnizarea de informații – Articolul 52 alineatul (1) – Limitare – Respectarea substanței dreptului]

(2022/C 51/02)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative

Părțile din procedura principală

Apelant: État luxembourgeois

Intimată: L

Dispozitivul

1) Articolul 1 alineatul (1), articolul 5 și articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE trebuie interpretate în sensul că o cerere de informații trebuie considerată ca privind informații care nu sunt în mod vădit lipsite de orice relevanță previzibilă atunci când persoanele care fac obiectul examinării sau al anchetei în sensul acestei din urmă dispoziții nu sunt identificate nominal și individual de această cerere, dar autoritatea solicitantă stabilește, pe baza unor explicații clare și suficiente, că desfășoară o anchetă specifică cu privire la un grup limitat de persoane, justificată de suspiciuni întemeiate privind neîndeplinirea unei obligații legale precise.

2) Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că unei persoane care deține informații:

— căreia i-a fost aplicată o sancțiune administrativă pecuniară pentru nerespectarea unei decizii prin care se dispune furnizarea de informații în cadrul unui schimb de informații între administrații fiscale naționale în temeiul Directivei 2011/16, decizie care nu poate face ea însăși obiectul unei acțiuni în contencios în conformitate cu dreptul intern al statului membru solicitat, și

- care a contestat legalitatea acestei decizii pe cale incidentă în cadrul unei acțiuni în contencios îndreptate împotriva deciziei de sancționare pentru nerespectarea acestei somații, luând astfel cunoștință de informațiile minime prevăzute la articolul 20 alineatul (2) din respectiva directivă în cursul procedurii judiciare referitoare la această cale de atac,

trebuie, în urma recunoașterii definitive a legalității deciziilor menționate emise în privința sa, să i se acorde posibilitatea de a se conforma deciziei prin care s-a dispus furnizarea de informații în termenul prevăzut inițial în acest scop de dreptul național, fără ca aceasta să determine menținerea sancțiunii pe care a trebuit să o suporte pentru exercitarea dreptului său la o cale de atac efectivă. Numai dacă această persoană nu dă curs deciziei menționate în termenul respectiv sancțiunea aplicată ar deveni exigibilă în mod legitim.

(¹) JO C 270, 12.8.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 23 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Pesti Központi Kerületi Bíróság – Ungaria) – procedură penală privind pe IS

(Cauza C-564/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Directiva 2010/64/UE – Articolul 5 – Calitatea interpretării și a traducerii – Directiva 2012/13/UE – Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale – Articolul 4 alineatul (5) și articolul 6 alineatul (1) – Dreptul la informare cu privire la acuzare – Dreptul la interpretare și traducere – Directiva 2016/343/UE – Dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil – Articolul 48 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 267 TFUE – Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE – Admisibilitate – Recurs în interesul legii împotriva unei decizii prin care se dispune o trimitere preliminară – Procedură disciplinară – Competența instanței superioare de a declara nelegală cererea de decizie preliminară]

(2022/C 51/03)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Partea din procedura penală principală

IS

Dispozitivul

- 1) Articolul 267 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca instanța supremă a unui stat membru să constate, în urma unui recurs în interesul legii, nelegalitatea unei cereri de decizie preliminară cu care Curtea a fost sesizată de o instanță inferioară în temeiul acestei dispoziții pentru motivul că întrebările adresate nu sunt relevante și necesare pentru soluționarea litigiului principal, fără a afecta totuși efectele juridice ale deciziei care conține această cerere. Principiul supremației dreptului Uniunii impune acestei instanțe inferioare să înlăture o astfel de decizie a instanței supreme naționale.
- 2) Articolul 267 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune inițierii unei proceduri disciplinare împotriva unui judecător național pentru motivul că acesta a sesizat Curtea cu o cerere de decizie preliminară în temeiul acestei dispoziții.
- 3) Articolul 5 din Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale trebuie interpretat în sensul că impune statelor membre să ia măsuri concrete pentru a garanta că interpretarea furnizată și traducerile realizate sunt de o calitate suficientă pentru ca persoana suspectată sau acuzată să înțeleagă acuzarea care îi este adusă și pentru ca această interpretare să poată face obiectul unui control exercitat de instanțele naționale.

Articolul 2 alineatul (5) din Directiva 2010/64, articolul 4 alineatul (5) și articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale, citite în lumina articolului 48 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun judecării în lipsă a unei persoane atunci când, din cauza unei interpretări inadecvate, aceasta nu a fost informată, într-o limbă pe care o înțelege, cu privire la acuzarea care îi este adusă sau atunci când este imposibil să se determine calitatea interpretării furnizate și, așadar, să se determine că ea a fost informată, într-o limbă pe care o înțelege, cu privire la acuzarea care îi este adusă.

(¹) JO C 95, 23.3.2020.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 23 noiembrie 2021 – Consiliul Uniunii Europene/Hamas
(Cauza C-833/19 P) (¹)**

[Recurs – Politica externă și de securitate comună – Combaterea terorismului – Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități – Înghețarea fondurilor – Poziția comună 2001/931/PESC – Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 – Menținerea înscrierii unei organizații în lista persoanelor, a grupurilor sau a entităților implicate în acte de terorism – Expunere de motive individuale notificată organizației și care figurează într-un document distinct de actul care conține o motivare cu caracter general – Autentificare a expunerii de motive individuale – Articolul 297 alineatul (2) TFUE]

(2022/C 51/04)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen și S. Van Overmeire, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Hamas (reprezentantă: L. Glock, avocată)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 4 septembrie 2019, Hamas/Consiliul (T-308/18, EU: T:2019:557), în măsura în care admite al optulea motiv invocat în primă instanță și anulează Decizia (PESC) 2018/475 a Consiliului din 21 martie 2018 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2017/1426, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/468 al Consiliului din 21 martie 2018 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1420, Decizia (PESC) 2018/1084 a Consiliului din 30 iulie 2018 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2018/475 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1071 al Consiliului din 30 iulie 2018 privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/468, în măsura în care actele menționate privesc Hamas, inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem.
- 2) Respinge acțiunea introdusă în cauza T-308/18 de Hamas.
- 3) Obligă Hamas să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene în cadrul prezentului recurs, precum și pe cele efectuate în primă instanță.

(¹) JO C 10, 13.1.2020.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 2 decembrie 2021 – Comisia Europeană/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH C-884/19 P), GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, Comisia Europeană (C-888/19 P)

(Cauzele conexe C-884/19 P și C-888/19 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Dumping – Importuri de sticlă solară originară din China – Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 – Articolul 2 alineatul 7 literele (b) și (c) – Statutul de întreprindere care își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață – Refuz – Noțiunea de „denaturare importantă determinată de vechiul sistem de economie planificat” în sensul articolului 2 alineatul (7) litera (c) a treia liniuță – Avantaje fiscale]

(2022/C 51/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial L. Flynn, T. Maxian Rusche și A. Demeneix, ulterior L. Flynn și T. Maxian Rusche, agenți) (C-884/19 P), GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (reprezentant: R. MacLean, Solicitor) (C-888/19 P)

Celelalte părți din procedură: Xinyi PV Products (reprezentanți: Y. Melin și B. Vigneron, avocați), (C-884/19 P și C-888/19 P) GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (reprezentant: R. MacLean, Solicitor) (C-884/19 P), Comisia Europeană (reprezentanți: inițial L. Flynn, T. Maxian Rusche și A. Demeneix, ulterior L. Flynn și T. Maxian Rusche, agenți) (C-888/19 P)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 24 septembrie 2019, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Comisia (T-586/14 RENV, EU:T:2019:668).
- 2) Trimite cauza Tribunalului Uniunii Europene spre rejudecare pentru ca acesta să se pronunțe cu privire la al doilea-al patrulea motiv invocate în fața sa.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 54, 17.2.2020.
JO C 45, 10.2.2020.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 30 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Rīgas rajona tiesa – Letonia) – Procedură penală privind pe AB, CE, „MM investīcijas” SIA

(Cauza C-3/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene – Membru al unui organ al Băncii Centrale Europene – Guvernator al unei bănci centrale naționale a unui stat membru – Imunitate de jurisdicție penală – Inculpare legată de activitățile exercitate în cadrul funcției la nivelul statului membru]

(2022/C 51/06)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Rīgas rajona tiesa

Părțile din procedura penală principală

AB, CE, „MM investīcijas” SIA

LR Ģenerālprokuratūras Krimināltiesiskā departamenta Sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas nodaļa

Dispozitivul

- 1) Articolul 22 din Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, citit în lumina articolului 130 TFUE și a articolului 7 din Protocolul (nr. 4) privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, trebuie interpretat în sensul că guvernatorul unei bănci centrale a unui stat membru poate beneficia de imunitatea de jurisdicție prevăzută la articolul 11 litera (a) din Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene pentru actele pe care le-a îndeplinit în calitatea sa oficială de membru al unui organ al Băncii Centrale Europene.
- 2) Articolul 11 litera (a) din Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene coroborat cu articolul 22 din acest protocol trebuie interpretat în sensul că guvernatorul unei bănci centrale a unui stat membru continuă, pentru actele îndeplinite în calitatea sa oficială, să beneficieze de imunitatea de jurisdicție prevăzută la articolul 11 litera (a) din protocolul menționat după ce a încetat să își exercite funcția.
- 3) Articolul 11 litera (a) din Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene coroborat cu articolele 17 și 22 din acest protocol trebuie interpretat în sensul că autoritatea națională responsabilă de procedura penală, și anume, potrivit stadiului procedurii, autoritatea responsabilă cu urmărirea penală sau instanța penală competentă, este competentă să aprecieze în primul rând dacă eventuala infracțiune care a fost săvârșită de guvernatorul unei bănci centrale naționale, în calitatea sa de membru al unui organ al Băncii Centrale Europene, se circumscrie unui act al respectivului guvernator îndeplinit în exercitarea misiunilor sale în cadrul acestui organ, însă este ținută în caz de îndoială să solicite, în temeiul principiului cooperării loiale, avizul Băncii Centrale Europene și să se conformeze acestuia. În schimb, revine exclusiv Băncii Centrale Europene sarcina de a aprecia, atunci când este sesizată cu o cerere de ridicare a imunității respectivului guvernator, dacă o astfel de ridicare a imunității este contrară intereselor Uniunii Europene, sub rezerva controlului eventual al acestei aprecieri de către Curte.
- 4) Articolul 11 litera (a) din Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că imunitatea de jurisdicție pe care o prevede nu se opune actelor de urmărire penală în ansamblul lor, în special măsurilor de investigare, strângerii probelor și notificării actului de inculpare. Cu toate acestea, în cazul în care, încă din stadiul investigațiilor efectuate de autoritățile naționale și înainte de sesizarea unei instanțe, se constată că persoana care face obiectul investigațiilor este susceptibilă să beneficieze de imunitate de jurisdicție pentru actele care fac obiectul urmăririi penale, revine acestor autorități sarcina de a solicita ridicarea imunității instituției Uniunii Europene în cauză. Această imunitate nu se opune posibilității ca elementele de probă strânse în cursul anchetei să poată fi utilizate în alte proceduri judiciare.
- 5) Articolul 11 litera (a) și articolul 17 din Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că imunitatea de jurisdicție nu se aplică atunci când beneficiarul acestei imunități este pus sub acuzare într-o procedură penală pentru acte care nu au fost îndeplinite în cadrul funcțiilor pe care le exercită în numele unei instituții a Uniunii Europene.

(¹) JO C 77, 9.3.2020.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Višje sodišče v Ljubljani – Slovenia) – Procedură inițiată de NK, în calitate de lichidator al Alpine Bau GmbH

(Cauza C-25/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Proceduri de insolvență – Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 – Articolele 4 și 28 – Articolul 32 alineatul (2) – Termen stabilit pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor într-o procedură de insolvență – Înregistrare, în cadrul unei proceduri secundare de insolvență aflate în desfășurare într-un stat membru, a cererilor de admitere a unor creanțe de către lichidatorul din procedura principală, aflată în desfășurare într-un alt stat membru – Termen imperativ prevăzut de dreptul statului de deschidere a procedurii secundare de insolvență]

(2022/C 51/07)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Višje sodišče v Ljubljani

Părțile din procedura principală

Reclamant: NK, în calitate de lichidator al Alpine Bau GmbH

cu participarea: Alpine BAU GmbH, Salzburg – sucursala Celje, în faliment

Dispozitivul

Articolul 32 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență coroborat cu articolele 4 și 28 din acest regulament trebuie interpretat în sensul că înregistrarea într-o procedură secundară de insolvență a unor cereri de admitere a unor creanțe deja înregistrate în procedura principală de insolvență de către lichidatorul din cadrul acestei din urmă proceduri este supusă dispozițiilor referitoare la termenele de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor și la consecințele înregistrărilor tardive prevăzute de legea statului de deschidere a acestei proceduri secundare.

(¹) JO C 103, 30.9.2020.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH/epimo GmbH

(Cauza C-102/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Directiva 2002/58/CE – Prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice – Articolul 2 al doilea paragraf litera (h) – Noțiunea de „poștă electronică” – Articolul 13 alineatul (1) – Noțiunea de „folosire a poștei electronice în scopuri de marketing direct” – Directiva 2005/29/CE – Practici comerciale neloiale – Anexa I punctul 26 – Noțiunea de „solicitări repetate și nedorite prin poșta electronică” – Mesaje publicitare – Inbox advertising]

(2022/C 51/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă și recurentă: StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH

Pârâtă și intimată: epimo GmbH

cu participarea: Interactive Media CCSP GmbH

Dispozitivul

1) Articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, trebuie interpretat în sensul că constituie „folosirea [...] poștei electronice în scopuri de marketing direct”, în sensul acestei dispoziții, afișarea în cutia poștală de primire a utilizatorului unui serviciu de e-mail a unor mesaje publicitare într-o formă care se aseamănă cu cea a unui adevărat mesaj electronic și în același loc ca acesta din urmă fără ca determinarea aleatorie a destinatarilor respectivelor mesaje sau stabilirea gradului de intensitate a poverii impuse acestui utilizator să aibă vreo incidență în acest scop, această folosire nefiind autorizată decât cu condiția ca utilizatorul menționat să fi fost informat în mod clar și precis cu privire la modalitățile de difuzare a unei asemenea publicități, în special în cadrul listei e-mailurilor private primite, și să își fi manifestat consimțământul în mod specific și în deplină cunoștință de cauză pentru a primi astfel de mesaje publicitare.

- 2) Punctul 26 din anexa I la Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) trebuie interpretat în sensul că un demers constând în afișarea în cutia poștală de primire a utilizatorului unui serviciu de e-mail a unor mesaje publicitare într-o formă care se aseamănă cu cea a unui adevărat mesaj electronic și în același loc ca acesta din urmă intră în sfera noțiunii „solicitări repetate și nedorite” ale utilizatorilor de servicii de e-mail, în sensul acestei dispoziții, dacă afișarea acestor mesaje publicitare, pe de o parte, a avut un caracter suficient de frecvent și regulat pentru a putea fi calificată drept „solicitări repetate” și, pe de altă parte, poate fi calificată drept „solicitări nedorite” în lipsa unui consimțământ din partea respectivului utilizator anterior acestei afișări.

(¹) JO C 209, 22.6.2020.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberster Gerichtshof – Austria) – WD/job-medium GmbH, în lichidare

(Cauza C-233/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 2003/88/CE – Protecția securității și a sănătății lucrătorilor – Articolul 7 alineatul (1) – Dreptul la o indemnizație financiară pentru concediul anual plătit neefectuat înainte de încetarea raportului de muncă – Încetarea anticipată a raportului de muncă din cauza angajatului]

(2022/C 51/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: WD

Pârâtă: job-medium GmbH, en liquidation

Dispozitivul

- 1) Articolul 7 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru citit în lumina articolului 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții a dreptului național în temeiul căreia nu se datorează nicio indemnizație financiară pentru concediul anual plătit neefectuat aferent ultimului an de muncă în curs atunci când, fără un motiv serios, lucrătorul sau lucrătoarea încetează anticipat și unilateral raportul de muncă.
- 2) Instanța națională nu are obligația să verifice dacă lucrătorul se afla în imposibilitatea de a efectua zilele de concediu plătit la care avea dreptul.

(¹) JO C 297, 7.9.2020.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 25 noiembrie 2021 – Comisia Europeană/UG**(Cauza C-249/20 P) ⁽¹⁾****(Recurs – Funcție publică – Agent contractual – Contract cu durată nedeterminată – Reziliere – Motive de concediere – Denaturare – Prejudiciu moral – Admisibilitate – Omisiune de a se pronunța asupra unui capăt de cerere)**

(2022/C 51/10)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Mongin și L. Radu Bouyon, agenți)

Cealaltă parte din procedură: UG (reprezentanți: inițial M. Richard și P. Junqueira de Oliveira, ulterior M. Richard, avocați)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 2 aprilie 2020, UG/Comisia (T-571/17, nepublicată, EU: T:2020:141) în măsura în care aceasta a dispus anularea deciziei Comisiei Europene din 17 octombrie 2016 de reziliere a contractului de muncă pe durată nedeterminată al UG, a constatat existența unei ilegalități susceptibile să angajeze răspunderea acestei instituții și a respins ca inadmisibil capătul de cerere formulat de UG referitor la repararea prejudiciului moral.
- 2) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.
- 3) Cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează o dată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 348, 19.10.2020.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Berlin – Germania) – Aurubis AG/Bundesrepublik Deutschland**(Cauza C-271/20) ⁽¹⁾****[Trimitere preliminară – Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră – Regim de alocare de cote cu titlu gratuit – Decizia 2011/278/UE – Articolul 3 litera (d) – Subinstalația combustibilului de referință – Noțiunile de „ardere” și de „combustibil” – Producere de cupru primar prin fuziune-fulger – Cerere de alocare – Cote solicitate și nealocate încă la data expirării unei perioade de comercializare – Posibilitate de a aloca aceste cote în cursul perioadei de comercializare ulterioare în executarea unei hotărâri judecătorești pronunțate după această dată]**

(2022/C 51/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Aurubis AG

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 litera (d) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului trebuie interpretat în sensul că noțiunea de „subinstalație a combustibilului de referință” include, în cadrul unei instalații care produce cupru primar și a cărei activitate se încadrează în anexa I la Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87 în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră, o turnătorie cu fuziune-fulger care asigură oxidarea sulfului prezent în materia primă utilizată, care constă într-un concentrat de cupru.
- 2) Decizia 2011/278 trebuie interpretată în sensul că cotele cu titlu gratuit la care operatorul unei instalații are dreptul pentru a treia perioadă de comercializare (2013-2020) pot fi încă alocate acestuia din urmă după data de 31 decembrie 2020, în executarea unei hotărâri judecătorești pronunțate după această dată.

(¹) JO C 287, 31.8.2020.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Paris – Franța) – IB/FA

(Cauza C-289/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 – Competența de a soluționa o cerere de divorț – Articolul 3 alineatul (1) litera (a) – Noțiunea de „reședință obișnuită” a reclamantului]

(2022/C 51/12)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Paris

Părțile din procedura principală

Reclamant: IB

Pârâtă: FA

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 trebuie interpretat în sensul că un soț care își împarte viața între două state membre nu poate avea reședința obișnuită decât în unul dintre aceste state membre, astfel încât numai instanțele din statul membru pe teritoriul căruia se situează această reședință obișnuită sunt competente să se pronunțe asupra cererii de desfacere a legăturii matrimoniale.

(¹) JO C 297, 7.9.2020.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Veszprémi Törvényszék – Ungaria) – Amper Metal Kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-334/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 2 – Operațiuni supuse TVA-ului – Noțiune – Articolul 168 litera (a) și articolul 176 – Drept de deducere a TVA-ului achitat în amonte – Refuz – Servicii de publicitate calificate drept excesiv de costisitoare și inutile de administrația fiscală – Lipsa unei cifre de afaceri generate în beneficiul persoanei impozabile]

(2022/C 51/13)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Veszprémi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Amper Metal Kft

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Dispozitivul

Articolul 168 litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că o persoană impozabilă poate deduce taxa pe valoarea adăugată (TVA) achitată în amonte pentru servicii de publicitate în cazul în care o asemenea prestare de servicii constituie o operațiune supusă TVA-ului, în sensul articolului 2 din Directiva 2006/112, și prezintă o legătură directă și imediată cu una sau cu mai multe operațiuni impozabile în aval sau cu ansamblul activității economice a persoanei impozabile, cu titlu de cheltuieli generale, fără a fi necesar să se ia în considerare împrejurarea că prețul facturat pentru asemenea servicii ar fi excesiv în raport cu o valoare de referință definită de administrația fiscală națională sau că aceste servicii nu ar fi determinat o creștere a cifrei de afaceri a respectivei persoane impozabile.

⁽¹⁾ JO C 423, 7.12.2020.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzgericht – Austria) – QY/Finanzamt Österreich, fostă Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

(Cauza C-372/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolele 45 și 48 TFUE – Libera circulație a lucrătorilor – Egalitate de tratament – Prestații familiale acordate lucrătorilor umanitari care își aduc membrii familiei în țara terță în care au fost afectați – Retragere – Articolul 288 al doilea paragraf TFUE – Acte juridice ale Uniunii – Domeniu de aplicare al regulamentelor – Reglementare națională al cărei domeniu de aplicare personal este mai larg decât cel al unui regulament – Condiții – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 11 alineatul (3) literele (a) și (e) – Domeniu de aplicare – Lucrătoare salariată resortisantă a unui stat membru angajată în calitate de lucrătoare umanitară de un angajator stabilit în alt stat membru și trimisă în misiune într-o țară terță – Articolul 68 alineatul (3) – Dreptul solicitantului prestațiilor familiale de a depune o cerere unică la instituția din statul membru competent cu prioritate sau la instituția din statul membru competent în subsidiar]

(2022/C 51/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzgericht

Părțile din procedura principală

Recurentă: QY

Autoritate intimată: Finanzamt Österreich, anciennement Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

Dispozitivul

- 1) Articolul 11 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială trebuie interpretat în sensul că o lucrătoare salariată, resortisantă a unui stat membru în care ea însăși și copiii ei își au reședința, care este angajată cu contract de muncă în calitate de lucrătoare umanitară de către un angajator care își are sediul social într-un alt stat membru, care, în temeiul legislației acestui alt stat membru, este supusă regimului de securitate socială obligatorie al acestuia din urmă, care este afectată într-o țară terță nu imediat după recrutarea sa, ci după încheierea unui stagiului de formare în acest alt stat membru și în care se întoarce ulterior pentru o fază de reintegrare, trebuie considerată ca desfășurând o activitate salariată în acest stat membru, în sensul dispoziției menționate.
- 2) Articolul 288 al doilea paragraf TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune adoptării de către un stat membru a unei reglementări naționale al cărei domeniu de aplicare personal este mai larg decât cel al Regulamentului nr. 883/2004, în măsura în care prevede o asimilare a resortisanților statelor părți la Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992 cu propriii resortisanți, cu condiția ca această reglementare să fie interpretată într-un mod conform cu regulamentul menționat și ca supremația acestuia din urmă să nu fie repusă în discuție.
- 3) Articolul 68 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul nr. 883/2004 și articolul 60 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului nr. 883/2004 trebuie interpretate în sensul că leagă reciproc instituția statului membru competent cu prioritate și instituția statului membru competent în subsidiar, astfel încât solicitantul prestațiilor familiale nu trebuie să depună decât o singură cerere la una dintre aceste instituții și ulterior acestor două instituții le revine sarcina de a examina împreună cererea menționată.
- 4) Articolele 45 și 48 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru să retragă, în general, prestațiile familiale pe care le acorda până atunci lucrătorilor umanitari care își aduc membrii familiei în țara terță în care au fost afectați cu condiția, pe de o parte, ca această retragere să se aplice în mod nediferențiat atât beneficiarilor resortisanți ai acestui stat membru, cât și beneficiarilor resortisanți ai celorlalte state membre și, pe de altă parte, ca respectiva retragere să nu conducă la o diferență de tratament între lucrătorii umanitari după cum ei și au exercitat sau nu dreptul la liberă circulație înainte sau după respectiva retragere, ci după cum copiii lor au reședința cu aceștia într-un stat membru sau într-o țară terță.

(¹) JO C 433, 14.12.2020.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 2 decembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht München – Germania) – Vodafone Kabel Deutschland GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Cauza C-484/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva (UE) 2015/2366 – Servicii de plată – Articolul 62 alineatul (4) – Comisioane aplicabile – Articolul 107 alineatul (1) – Armonizare deplină – Articolul 115 alineatele (1) și (2) – Transpunere și aplicare – Abonamente de televiziune prin cablu și de acces la internet – Contracte pe durată nedeterminată încheiate înainte de data transunerii acestei directive – Comisioane aplicate operațiunilor de plată fără autorizarea unei debitări directe a contului bancar inițiate după această dată]

(2022/C 51/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht München

Părțile din procedura principală

Apelantă-pârâtă: Vodafone Kabel Deutschland GmbH

Intimată și reclamantă: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Dispozitivul

Articolul 62 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări sau unei practici naționale în temeiul căreia, în cadrul unor contracte pe durată nedeterminată încheiate cu consumatorii, interdicția de a solicita comisioane pentru utilizarea de instrumente de plată și pentru serviciile de plată prevăzute la acest articol 62 alineatul (4) se aplică numai operațiunilor de plată inițiate în executarea contractelor încheiate după 13 ianuarie 2018, astfel încât aceste comisioane continuă să fie aplicabile operațiunilor de plată inițiate după această dată în executarea contractelor pe durată nedeterminată încheiate înainte de aceeași dată.

(¹) JO C 433, 14.12.2020.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 25 noiembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie – Polonia) – Delfarma sp. z o.o./Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Cauza C-488/20) (¹)

(Trimitere preliminară – Articolele 34 și 36 TFUE – Libera circulație a mărfurilor – Măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative – Medicamente de uz uman – Import paralel de medicamente – Reglementare a unui stat membru care prevede expirarea deplin drept a autorizației de import paralel la un an după expirarea autorizației de introducere pe piață a medicamentului de referință – Protecția sănătății și a vieții persoanelor – Proporționalitate – Directiva 2001/83/CE – Farmacovigilență)

(2022/C 51/16)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Delfarma sp. z o.o.

Pârât: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Dispozitivul

Articolele 34 și 36 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care prevede expirarea deplin drept, fără examinarea unui eventual risc pentru sănătatea și pentru viața persoanelor, a unei autorizații de import paralel al unui medicament la împlinirea unui termen de un an de la data expirării autorizației de introducere pe piață a medicamentului de referință. Faptul că importatorii paraleli sunt scutiți de obligația de a prezenta rapoarte periodice privind siguranța nu este un element care să poată justifica în sine adoptarea unei astfel de decizii.

(¹) JO C 19, 18.1.2021.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 4 octombrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania – Italia) – Comune di Camerota

(Cauza C-161/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Directiva 2011/85/UE – Directiva 2011/7/UE – Politica economică și monetară – Colectivitate locală aflată în dificultate financiară – Plan financiar de reechilibrare – Reglementare națională prin care se suspendă competența de investigare a Curții de Conturi ca urmare a crizei sanitare legate de pandemia COVID-19 – Articolul 267 TFUE – Noțiunea de „instanță națională” – Lipsa unui litigiu în fața instanței de trimitere – Inadmisibilitate vădită]

(2022/C 51/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Comune di Camerota

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară formulată de Corte dei conti – Sezione regionale di controllo per la Campania (Curtea de Conturi – Camera regională de control pentru Campania, Italia) prin decizia din 9 martie 2021 este vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 217, 7.6.2021.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 6 octombrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Hamburg – Germania) – TUIfly GmbH/FI, RE

(Cauza C-253/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Transporturi aeriene – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Articolul 5 – Articolul 7 – Articolul 8 alineatul (3) – Refuzul la îmbarcare, anularea sau întârzierea prelungită a zborurilor – Compensație și asistență a pasagerilor – Noțiunea de „anulare” – Devierea a unui zbor spre un aeroport care nu deservește același oraș, aceeași aglomerație urbană sau aceeași regiune precum cel prevăzut inițial – Redirecționare a pasagerilor cu autocarul]

(2022/C 51/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TUIfly GmbH

Pârâți: FI, RE

Dispozitivul

Articolul 5 alineatul (1) litera (c), articolul 7, alineatul (1) și articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretate în sensul că un zbor deviat care aterizează pe un aeroport diferit de aeroportul prevăzut inițial și care nu deservește același oraș, aceeași aglomerație urbană sau aceeași regiune, poate să confere pasagerului un drept la compensație pentru anularea zborului.

(¹) JO C 289, 19.7.2021.

Recurs introdus la 2 iulie 2021 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 21 aprilie 2021 în cauza T-252/19, Pech/Consiliul

(Cauza C-408/21 P)

(2022/C 51/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. de Gregorio Merino, E. Dumitriu-Segnana, K. Pavlaki, E. Rebasti, agenți)

Celelalte părți din procedură: Laurent Pech, Regatul Suediei

Concluziile recurentului

- anularea hotărârii Tribunalului;
- pronunțarea unei hotărâri definitive asupra chestiunilor care fac obiectul recursului;
- obligarea reclamantului din cauza T-252/19 la plata cheltuielilor de judecată ale Consiliului aferente acțiunii și prezentului recurs.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, Consiliul invocă trei motive:

Primul motiv: interpretarea eronată și aplicare necorespunzătoare a articolului 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 (¹)

Primul aspect al motivului: Tribunalul a apreciat eronat chestiunea dacă avizul solicitat are un domeniu de aplicare deosebit de larg și a interpretat acest criteriu, stabilit de jurisprudență, într-un mod care îl face inoperant. Prin faptul că nu s-a pronunțat asupra argumentelor Consiliului în această privință, Tribunalul a încălcat de asemenea obligația de motivare.

Al doilea aspect al motivului: Tribunalul a săvârșit o eroare prin aceea că nu a luat în considerare caracterul sensibil al avizului juridic prin raportare la circumstanțele specifice ale contextului în care acesta a fost dat, în special caracterul său esențial pentru procesul decizional. Interpretarea caracterului sensibil al avizului juridic sugerată de Tribunal, care izolează conținutul avizului juridic de circumstanțele care îl înconjoară, constituie o eroare de drept și privează protecția acordată de a doua liniuță a articolului 4 alineatul (2) din regulament de o mare parte din substanța sa.

Al treilea aspect al motivului: Tribunalul a apreciat eronat chestiunea dacă divulgarea avizului juridic ar aduce atingere procedurii judiciare viitoare prin compromiterea egalității părților în fața instanței și a dreptului de apărare al Consiliului.

Al doilea motiv: interpretarea eronată și aplicare necorespunzătoare a articolului 4 alineatul (3) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001

Primul aspect al celui de al doilea motiv: prin faptul că a decis că excepția prevăzută în primul paragraf al articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 este aplicabilă, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că se impunea – și nu s-a demonstrat – că decizia de confirmare trebuia să se întemeieze pe elemente tangibile. În plus, Tribunalul s-a limitat în raționamentul său la afirmații generale care neagă protecția în loc să răspundă la argumentele prezentate de Consiliu în legătură cu riscul pentru procesul său decizional.

Al doilea aspect al celui de al doilea motiv: Tribunalul a săvârșit de asemenea o eroare de drept prin faptul că a apreciat că principiul răspunderii democratice care stă la baza unui acces mai larg la documentele legislative se aplică tuturor documentelor referitoare la procedurile legislative în același mod, indiferent dacă acestea conțin poziții ale decidenților politici sau sunt contribuții ale serviciilor interne, inclusiv Serviciul juridic.

Al treilea motiv: încălcarea articolului 113 din Regulamentul de procedură al Tribunalului și interpretare eronată a faptelor

În sfârșit, Tribunalul a refuzat să redeschidă faza orală a procedurii și să ia în considerare faptul că o procedură judiciară a fost introdusă împotriva Regulamentului 2020/2092 ⁽²⁾ în raport cu aceleași chestiuni juridice care fac obiectul avizului. Aceasta constituie o încălcare procedurală care nu a permis Consiliului să își expună punctul de vedere cu privire la un element esențial pentru cauza aflată pe rolul Tribunalului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii (JO 2020, L 433 I, p. 1).

Recurs introdus la 28 iulie 2021 de Puma SE împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 19 mai 2021 în cauza T-510/19, Puma/EUIPO – Gemma Group (Reprezentarea unei feline în salt)

(Cauza C-462/21 P)

(2022/C 51/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Puma SE (reprezentant: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Prin Ordonanța din 1 decembrie 2021, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a dispus că recursul nu este admis în principiu și că Puma SE suportă propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 19 iulie 2021 de Electrodomésticos Taurus, S. L. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a zecea) din 17 mai 2021 în cauza T-328/20, Electrodomésticos Taurus, S. L./EUIPO – Shenzen Aukey E-Business Co. Ltd

(Cauza C-468/21 P)

(2022/C 51/21)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Electrodomésticos Taurus, S. L. (reprezentant: E. Manresa Medina, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și Shenzen Aukey E-Business Co. Ltd

Prin Ordonanța din 6 octombrie 2021, Vicepreședinta Curții a declarat inadmisibilitatea recursului și a obligat Electrodomésticos Taurus, S. L. la plata propriilor cheltuieli de judecată.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 14 septembrie 2021 –
Caixabank S.A./X**

(Cauza C-565/21)

(2022/C 51/22)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurentă: Caixabank S.A.

Intimat: X

Întrebările preliminare

- 1) O jurisprudență națională care, având în vedere reglementarea specifică a comisionului de acordare în dreptul național ca fiind o remunerație pentru serviciile privind studierea, acordarea sau procesarea contractului de împrumut sau de credit ipotecar sau pentru alte servicii similare inerente activității împrumutătorului legate de acordarea împrumutului sau a creditului, care se plătește o singură dată și, în general, la încheierea contractului, consideră că clauza care prevede comisionul respectiv reglementează un element esențial al contractului, întrucât constituie un element principal al prețului, și nu poate fi considerată abuzivă dacă este redactată în mod clar și inteligibil, în sensul larg stabilit de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, este contrară articolului 3 alineatul (1), articolului 4 și articolului 5 din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾?
- 2) O jurisprudența națională care, pentru a aprecia caracterul clar și inteligibil al unei clauze care reglementează un element esențial al contractului de împrumut sau de credit ipotecar, ia în considerare aspecte precum cunoașterea notorie a clauzei respective de către consumatori, informațiile obligatorii pe care instituția financiară trebuie să le furnizeze potențialului împrumutat în conformitate cu reglementarea fișelor de informații standardizate, publicitatea instituțiilor bancare, atenția deosebită acordată de consumatorul mediu, întrucât este un element al prețului care trebuie achitat integral la momentul încheierii contractului de împrumut și reprezintă o parte esențială a sacrificiului economic pe care îl presupune obținerea împrumutului, precum și faptul că formularea, amplasarea și structura clauzei conduc la concluzia că aceasta constituie un element esențial al contractului, este contrară articolului 4 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE?
- 3) O jurisprudență națională care consideră că o clauză contractuală precum cea în discuție în litigiul principal, referitoare la comisionul de acordare a unui împrumut sau credit, care are ca obiect remunerarea serviciilor privind studierea, redactarea și procesarea individuală a unei cereri de împrumut sau de credit (studiul viabilității împrumutului, al solvabilității debitorului, al situației sarcinilor imobilului asupra căruia se va constitui ipoteca etc.), drept condiții pentru acordarea sa, care este prevăzută în mod expres în legislația națională ca fiind o remunerație pentru formalitățile inerente acordării împrumutului sau creditului, nu determină, contrar cerinței de bună-credință și în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, este contrară articolului 3 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (Spania) la
20 septembrie 2021 – NC/BA, DA, DV și CG**

(Cauza C-583/21)

(2022/C 51/23)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamant: NC

Pârâți: BA, DA, DV și CG

Întrebările preliminare

Articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2001/23/[CE] a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități ⁽¹⁾, și, prin urmare, conținutul directivei sunt aplicabile într-o situație în care titularul unui notariat, funcționar public, care, la rândul său, este angajator privat al personalului cu contract de muncă din subordinea sa – raportul în care este angajator fiind guvernat de legislația generală de dreptul muncii și de convenția colectivă sectorială –, care îi succedă pe post unui alt titular anterior al notariatului care își încetează activitatea, preluând registrele notariale ale acestuia, și care continuă să presteze activitatea în același punct de lucru, cu aceeași structură materială și care preia personalul care lucra în regim de dreptul muncii pentru notarul anterior, care era titularul postului?

⁽¹⁾ – JO 2001, L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (Spania) la
20 septembrie 2021 – JD/BA, DA, DV și CG**

(Cauza C-584/21)

(2022/C 51/24)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamant: JD

Pârâți: BA, DA, DV și CG

Întrebarea preliminară

Articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2001/23/[CE] a Consiliului din 12 martie [2001] privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități ⁽¹⁾, și, prin urmare, conținutul directivei sunt aplicabile într-o situație în care titularul unui notariat, funcționar public, care, la rândul său, este angajator privat al personalului cu contract de muncă din subordinea sa – raportul în care este angajator fiind guvernat de legislația generală de dreptul muncii și de convenția colectivă sectorială –, care îi succedă pe post unui alt titular anterior al notariatului care își încetează activitatea, preluând registrele notariale ale acestuia, și care continuă să presteze activitatea în același punct de lucru, cu aceeași structură materială și care preia personalul care lucra în regim de dreptul muncii pentru notarul anterior, care era titularul postului?

⁽¹⁾ JO 2001, L 82, p. 16, Ediție specială 5/vol.6, p.20.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (Spania) la
20 septembrie 2021 – TA/BA, DA, DV și CG**

(Cauza C-585/21)

(2022/C 51/25)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamant: TA

Pârâți: BA, DA, DV și CG

Întrebarea preliminară

Articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2001/23/[CE] a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități ⁽¹⁾, și, prin urmare, conținutul directivei sunt aplicabile într-o situație în care titularul unui notariat, funcționar public, care, la rândul său, este angajator privat al personalului cu contract de muncă din subordinea sa – raportul în care este angajator fiind guvernat de legislația generală de dreptul muncii și de convenția colectivă sectorială –, care îi succedă pe post unui alt titular anterior al notariatului care își încetează activitatea, preluând registrele notariale ale acestuia, și care continuă să presteze activitatea în același punct de lucru, cu aceeași structură materială și care preia personalul care lucra în regim de dreptul muncii pentru notarul anterior, care era titularul postului?

⁽¹⁾ – JO 2001, L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid (Spania) la
20 septembrie 2021 – FZ/BA, DA, DV și CG**

(Cauza C-586/21)

(2022/C 51/26)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 1 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamant: FZ

Pârâte: BA, DA, DV și CG

Întrebarea preliminară

Articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2001/23/[CE] a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități ⁽¹⁾, și, prin urmare, conținutul directivei sunt aplicabile într-o situație în care titularul unui notariat, funcționar public, care, la rândul său, este angajator privat al personalului cu contract de muncă din subordinea sa – raportul în care este angajator fiind guvernat de legislația generală de dreptul muncii și de convenția colectivă sectorială –, care îi succedă pe post unui alt titular anterior al notariatului care își încetează activitatea, preluând registrele notariale ale acestuia, și care continuă să presteze activitatea în același punct de lucru, cu aceeași structură materială și care preia personalul care lucra în regim de dreptul muncii pentru notarul anterior, care era titularul postului?

⁽¹⁾ – JO 2001, L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzgericht (Austria) la 20 octombrie 2021 –
Climate Corporation Emissions Trading GmbH/Finanzamt Österreich**

(Cauza C-641/21)

(2022/C 51/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzgericht

Părțile din procedura principală

Recurentă: Climate Corporation Emissions Trading GmbH

Autoritate intimată: Finanzamt Österreich

Întrebarea preliminară

Directiva 2006/112/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/8/CE⁽¹⁾, trebuie interpretată în sensul că autoritățile și instanțele naționale au obligația să considere ca fiind situat pe teritoriul național locul unei prestări de servicii situat în mod formal, în conformitate cu dreptul scris, în celălalt stat membru, în care se află sediul clientului, atunci când persoana impozabilă prestatoare ar fi trebuit să știe că participă, prin prestarea de servicii furnizată, la o fraudă privind TVA-ul săvârșită în cadrul unui lanț de prestații?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/8/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor (JO 2008, L 44, p. 11).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 9 noiembrie 2021 –

A

(Cauza C-676/21)

(2022/C 51/28)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Recurent: A

Altă parte: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile privind libera circulație a mărfurilor prevăzute în partea a treia titlul II din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau articolul 110 TFUE se opun reglementării unui stat membru care prevede că, în împrejurări precum cele din litigiul principal, taxa pe autovehicule inclusă în valoarea unui autovehicul în sensul Autoverolaki (1482/1994) (Legea privind taxa pe autovehicule [1482/1994]) nu este restituită proprietarului vehiculului în cazul în care acesta exportă vehiculul în scopul utilizării permanente într-un alt stat membru și, în acest context, este relevant aspectul dacă autovehiculul era destinat să fie utilizat în mod permanent și în principal pe teritoriul statului membru care a perceput taxa pe autovehicule și dacă a fost utilizat și de facto în mod permanent și în principal în acest stat membru?
- 2) În cazul în care intenția utilizării și utilizarea efectivă a vehiculului sunt relevante pentru răspunsul la prima întrebare, cum trebuie dovedită intenția utilizării nepermanente și utilizarea în cauză, în condițiile în care durata utilizării vehiculului privat în statul membru nu poate fi stabilită în prealabil?

- 3) În cazul în care, în împrejurări precum cele din litigiul principal, refuzul de a acorda o restituire la export în sensul Legii privind taxa pe autovehicule constituie o restricție privind libera circulație a mărfurilor, această restricție poate fi justificată de obiectivul de a limita exportul de vehicule vechi, aflate adesea într-o stare proastă și poluante? Limitarea restituirii la export la vehiculele cu o vechime mai mică de zece ani trebuie considerată incompatibilă cu dreptul Uniunii pentru motivul că taxa pe autovehicule este totuși percepută pentru vehiculele de ocazie importate, indiferent de durata utilizării acestora?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht München I (Germania) la 17 noiembrie 2021 – RSD Reise Service Deutschland GmbH/QL

(Cauza C-690/21)

(2022/C 51/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht München I

Părțile din procedura principală

Apelantă: RSD Reise Service Deutschland GmbH

Intimat: QL

Întrebarea preliminară

În cazul rezilierii de către operatorul de turism ca urmare a unei pandemii mondiale, articolul 12 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/2302 ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretat în sensul că, în locul plății solicitate, călătorul este obligat, dacă este cazul, să accepte un voucher și/sau o amânare?

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (JO 2015, L 326, p. 1).

Recurs introdus la 24 noiembrie 2021 de Évariste Boshab împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 15 septembrie 2021 în cauza T-107/20, Boshab/Consiliul

(Cauza C-708/21 P)

(2022/C 51/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Évariste Boshab (reprezentanți: T. Bontinck, P. De Wolf, T. Payan, A. Guillerme, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Recurentul solicită Curții:

— Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 15 septembrie 2021 în cauza T-107/20, Boshab/Consiliul;

- evocarea acțiunii pe fond și anularea Deciziei 2019/2109/PESC ⁽¹⁾ în măsura în care menține recurentul la punctul 8 din anexa la Decizia 2010/788/PESC, precum și a Regulamentului de punere în aplicare 2019/2101/UE ⁽²⁾ în măsura în care menține recurentul la punctul 8 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1183/2005;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă două motive de drept întemeiate pe încălcarea dreptului la apărare și pe o eroare vădită de apreciere.

În ceea ce privește primul motiv, recurentul invocă încălcarea de către Tribunal a dreptului la apărare și în special a dreptului de a fi ascultat al recurentului, întrucât nu a dedus concluziile care se impuneau din faptul că Consiliul a lipsit de substanță dreptul de a fi ascultat, atunci când nu a efectuat verificările necesare, în special prin organizarea unei audieri și că în consecință, procedura care s-a finalizat cu reînnoirea ar fi putut avea un alt rezultat.

În ceea ce privește al doilea motiv, recurentul susține că Tribunalul a săvârșit o eroare vădită de apreciere, întrucât nu a ținut seama de caracterul conservatoriu, și prin definiție, provizoriu, al măsurilor restrictive, a căror validitate depinde întotdeauna de perpetuarea împrejurărilor de fapt și de drept care au determinat adoptarea acestora, precum și de necesitatea menținerii lor în vederea realizării obiectivului care le este atribuit; că nu a constatat că elementele invocate de Consiliu nu erau nicidecum susceptibile să justifice orice comportament care ține de criteriul înscrierii în listele în litigiu, mai precis fapte care constituie încălcări grave ale drepturilor omului; și că nu a criticat neexaminarea de către Consiliu a elementelor transmise de recurent în cadrul procedurii de reexaminare și că nu a efectuat, pe aceste baze, propriile sale verificări.

⁽¹⁾ Decizia (PESC) 2019/2109 a Consiliului din 9 decembrie 2019 de modificare a Deciziei 2010/788/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Republicii Democratice Congo (JO 2019, L 318, p. 134).

⁽²⁾ Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/2101 al Consiliului din 9 decembrie 2019 privind punerea în aplicare a articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 de instituire a anumitor măsuri restrictive speciale împotriva persoanelor ale căror acțiuni încalcă embargoul asupra armelor impus Republicii Democratice Congo (JO 2019, L 318, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Pitești (România) la data de 24 noiembrie 2021 – MK

(Cauza C-709/21)

(2022/C 51/31)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Pitești

Părțile din acțiunea principală

Contestator-petent: MK

Întrebările preliminare

- 1) Principiul independenței judecătorilor, consacrat de articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE cu referire la articolul 2 TUE și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, se opune unei dispoziții naționale precum aceea a articolului 148 alineatul (2) din Constituția României, astfel cum a fost interpretată de Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 390/2021, conform căreia instanțele naționale nu au abilitatea de a analiza conformitatea unei dispoziții naționale, constatată ca fiind constituțională printr-o decizie a Curții Constituționale, cu dispozițiile de drept ale Uniunii Europene?

- 2) Principiul independenței judecătorilor, consacrat de articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE cu referire la articolul 2 TUE și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, se opune unei dispoziții naționale precum aceea a articolului 99 litera ș) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, care permite inițierea unei proceduri disciplinare și sancționarea disciplinară a judecătorului pentru nerespectarea unei decizii a Curții Constituționale, în condițiile în care judecătorul este chemat să stabilească prioritatea de aplicare a dreptului Uniunii Europene, în raport de considerentele unei decizii a Curții Constituționale, dispoziție națională ce îi înlătură judecătorului posibilitatea de a aplica hotărârea CJUE pe care o consideră prioritară?
- 3) Principiul independenței judecătorilor, consacrat de articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE cu referire la articolul 2 TUE și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, se opune unor practici judiciare naționale care interzic judecătorului, cu consecința antrenării răspunderii disciplinare, să facă aplicarea jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene în proceduri penale precum contestația privind durata rezonabilă a procesului penal, reglementată de articolul 488¹ din Codul de procedură penală din România?

Recurs introdus la 9 decembrie 2021 de Ryanair DAC, Airport Marketing Services Ltd, FR Financing (Malta) Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 29 septembrie 2021 în cauza T-448/18, Ryanair și alții/Comisia

(Cauza C-758/21 P)

(2022/C 51/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Ryanair DAC, Airport Marketing Services Ltd, FR Financing (Malta) Ltd (reprezentanți: E. Vahida, avocat, B. Byrne, avocat, și S. Rating, abogado)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- anularea articolelor 5, 6, 9, 10 și 11 din Decizia (UE) 2018/628 a Comisiei (decizia atacată) ⁽¹⁾, în măsura în care le privesc pe recurente, sau, în subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și, în orice caz
- obligarea Comisiei la suportarea cheltuielilor de judecată efectuate de recurente în cadrul prezentului recurs și în procedura în cauza T-448/18 în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurentele invocă patru motive în susținerea recursului.

În primul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a respins ca inadmisibile, refuzând astfel să le ia în considerare în vederea unui control jurisdicțional, elemente de probă esențiale care au fost prezentate de recurente înainte de finalizarea fazei orale a procedurii în fața Tribunalului. Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că nu a ținut seama sau prin faptul că nu a luat în considerare în mod corespunzător, principiile juridice care stau la baza articolului 85, alineatele (1)-(3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului și a săvârșit o eroare prin faptul că nu a ținut seama de jurisprudența care aplică dispozițiile respective.

În al doilea rând, Tribunalul a interpretat în mod eronat articolul 17 din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului ⁽²⁾ și a aplicat în mod eronat articolul 296 TFUE constatând că: (i) Comisia nu a încălcat termenul de prescripție aplicabil recuperării ajutorului; respectiv că (ii) decizia atacată a fost suficient motivată în acest sens.

În al treilea rând, Tribunalul a denaturat elementele de probă care i-au fost prezentate, atunci când a evaluat dacă Comisia a aplicat în mod legal așa-numitul criteriu al „operatorului privat în economia de piață” atunci când a stabilit dacă recurențele au beneficiat de un avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. Tribunalul a denaturat elemente de probă legate de: (i) o taxă de securitate prevăzută într-un acord de servicii aeroportuare între aeroport și Ryanair; (ii) estimarea costurilor de funcționare marginale la care aeroportul s-ar fi putut aștepta; și (iii) factorul de încărcare invocat de Comisie în cadrul evaluării *ex ante* a rentabilității.

În al patrulea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că erorile privind valoarea ajutorului de recuperat calculat pe baza datelor *ex ante* nu ar trebui corectate pe baza datelor *ex post* din dosar când a fost adoptată decizia atacată.

- (¹) Decizia (UE) 2018/628 a Comisiei din 11 Noiembrie 2016 privind ajutorul de stat SA.24221(2011/C) (ex 2011/NN) pus în aplicare de către Austria în favoarea aeroportului Klagenfurt, a companiei Ryanair și a altor transportatori aerieni care utilizează acest aeroport [notificată cu numărul C(2016) 7131] (JO 2018 L 107, p. 1).
- (²) Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015 L 248, p. 9).

Ordonanța președintelui Curții din 6 octombrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Veszprémi Törvényszék – Ungaria) – ENERGOTT Fejlesztő és Vagyonkezelő Kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-643/20) (¹)

(2022/C 51/33)

Limba de procedură: maghiara

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 98, 22.3.2021.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 8 decembrie 2021 – BZ/BCE

(Cauza T-500/16) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Personalul BCE – Cerere de recunoaștere a originii profesionale a unei boli – Răspundere extracontractuală – Prejudiciu material – Prejudiciu moral”)

(2022/C 51/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: BZ (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: E. Carlini și F. Feyerbacher, agenți, asistate de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și pe articolul 50a din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene având ca obiect, pe de o parte, anularea deciziilor BCE din 29 august 2011, din 20 decembrie 2011 și din 25 aprilie 2012, precum și, pe de altă parte, repararea prejudiciilor materiale și morale pe care reclamanta le-ar fi suferit ca urmare a acțiunilor BCE

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) O obligă pe BZ la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ [confidențial] (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul [confidențial] și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 24 noiembrie 2021 – Al Zoubi/Consiliul

(Cauza T-257/19) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva Siriei – Înghețare a fondurilor – Erori de apreciere”)

(2022/C 51/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Khaldoun Al Zoubi (Damas, Siria) (reprezentant: L. Cloquet, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Kyriakopoulou și V. Piessevaux, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se urmărește anularea Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2019/87 a Consiliului din 21 ianuarie 2019 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2019, L 18 I, p. 13), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/85 al Consiliului din 21 ianuarie 2019 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2019, L 18 I, p. 4), a Deciziei (PESC) 2019/806 a Consiliului din 17 mai 2019 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2019, L 132, p. 36), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/798 al Consiliului din 17 mai 2019 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2019, L 132, p. 1), a Deciziei (PESC) 2020/719 a Consiliului din 28 mai 2020 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2020, L 168, p. 66) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2020/716 al Consiliului din 28 mai 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2020, L 168, p. 1), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia de punere în aplicare (PESC) 2019/87 a Consiliului din 21 ianuarie 2019 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/85 al Consiliului din 21 ianuarie 2019 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria, Decizia (PESC) 2019/806 a Consiliului din 17 mai 2019 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/798 al Consiliului din 17 mai 2019 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria, Decizia (PESC) 2020/719 a Consiliului din 28 mai 2020 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/716 al Consiliului din 28 mai 2020 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria, în măsura în care îl privesc pe domnul Khaldoun Al Zoubi.
- 2) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 238,15.7.2019.

Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – HC/Comisia

(Cauza T-804/19) (¹)

(„Funcție publică – Recrutare – Anunț de concurs – Concursul general EPSO/AD/363/18 – Decizie de a nu îl admite pe reclamant la etapa următoare a concursului – Obligația de motivare – Eroare vădită de apreciere – Excepție de nelegalitate – Egalitate de tratament – Proporționalitate – Dreptul de a fi ascultat – Principiul bunei administrări – Regim lingvistic al concursului – Discriminare bazată pe limbă – Responsabilitate”)

(2022/C 51/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: HC (reprezențanți: G. Pandey, V. Villante și D. Rovetta, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: M. Brauhoff, T. Lilamand și D. Milanowska, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește, pe de o parte, anularea, în primul rând, a anunțului de concurs EPSO/AD/363/18 din 11 octombrie 2018 organizat în vederea constituirii a două liste de rezervă pe baza cărora Comisia ar recruta administratori (AD 7) în domeniile vamal și al fiscalității, în al doilea rând, a deciziei comisiei de evaluare a acestui concurs de a nu înscrie numele reclamantului pe lista persoanelor invitate la centrul de evaluare, în al treilea rând, a deciziei aceleiași comisii de respingere a cererii sale de reexaminare, în al patrulea rând, a deciziei Comisiei din 20 august 2019 de respingere a reclamației sale formulate conform articolului 90 alineatul (2) Statutul funcționarilor Uniunii Europene, în al cincilea rând, a listei candidaților invitați la faza următoare a concursului și, pe de altă parte, obținerea reparării prejudiciului pe care reclamantul l-ar fi suferit ca urmare a acestui fapt.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe HC la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 54, 17.2.2020.

Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – JR/Comisia

(Cauza T-265/20) (¹)

[„Acces la documente – Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 – Documente privind proba orală a unui concurs – Refuz parțial al accesului – Metoda de rotunjire a notelor – Coeficienți de ponderare a diferitor părți și subpărți ale probei orale – Caracterul secret al lucrărilor comisiei de evaluare – Regulamentul (UE) 2018/1725 – Nepronunțare parțială asupra fondului”]

(2022/C 51/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: JR (reprezentante: L. Levi și A. Champetier, avocate)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: D. Milanowska, C. Ehrbar și H. Kranenborg, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se urmărește anularea deciziilor Comisiei din 28 februarie 2020 și 9 aprilie 2020 prin care se refuză reclamantei accesul la unele documente referitoare la concursul intern COM/03/AD/18 (AD 6) — 1 – Administratori

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra concluziilor reclamantei prin care se urmărește anularea deciziilor Comisiei Europene din 28 februarie 2020 și 9 aprilie 2020, în măsura în care prin acestea i-a fost refuzat accesul la metoda de rotunjire utilizată de comisia de evaluare a concursului intern COM/03/AD/18 (AD 6) — 1 – Administratori.
- 2) Anulează decizia Comisiei din 9 aprilie 2020, în măsura în care prin aceasta s-a refuzat accesul la documentul care conține coeficienții de ponderare ai celor două părți ale probei orale (interviul și prezentarea structurată) prevăzute în anunțul de concurs intern COM/03/AD/18 (AD 6) — 1 – Administratori, precum și ai celor două subpărți ale interviului (experiența profesională și motivația), prevăzute de asemenea în anunțul de concurs menționat.
- 3) Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 247, 27.7.2020.

Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – Ruiz-Ruiz/Comisia(Cauza T-293/20) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Funcționari – Recrutare – Anunț de concurs general EPSO/AD/371/19 – Decizia comisiei de evaluare din cadrul concursului de a nu o admite pe reclamantă în etapa următoare a concursului – Criteriu de admitere legat de experiența profesională – Conformitate cu anunțul de concurs a criteriului utilizat de comisia de evaluare – Eroare vădită de apreciere”)

(2022/C 51/38)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Vanesa Ruiz-Ruiz (Alkmaar, Țările de Jos) (reprezentantă: M. Velardo, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara, T. Lilamand și I. Melo Sampaio, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește anularea, pe de o parte, a deciziei comisiei de evaluare din data de 20 septembrie 2019 de respingere a cererii de reexaminare a refuzului de admitere a reclamantei în etapa următoare a concursului general EPSO/AD/371/19 și, pe de altă parte, a deciziei autorității împuternicite să facă numiri din 7 februarie 2020 prin care s-a respins reclamația reclamantei împotriva acestei decizii

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia comisiei de evaluare din 20 septembrie 2019 prin care s-a respins cererea de reexaminare a excluderii doamnei Vanesa Ruiz-Ruiz din concursul EPSO/AD/371/19 .
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 222, 6.7.2020.

Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – Sopra Steria Benelux și Unisys Belgium/Comisia(Cauza T-546/20) ⁽¹⁾

(„Contracte de achiziții publice de servicii – Procedură de cerere de ofertă – Servicii de configurare, de dezvoltare, de mentenanță și de asistență a platformelor informatice ale Direcției Generale Impozitare și Uniune Vamală – Respingere a ofertei unui ofertant și atribuire a contractului în favoarea altui ofertant – Obligația de motivare – Ofertă anormal de mică”)

(2022/C 51/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Sopra Steria Benelux (Ixelles, Belgia) și Unisys Belgium (Machelen, Belgia) (reprezentanți: L. Masson și G. Tilman, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. André și M. Ilkova, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea deciziei Comisiei din 2 iulie 2020 privind, pe de o parte, respingerea ofertei comune prezentate de Sopra Steria Benelux și de Unisys Belgium pentru lotul A în cadrul procedurii de cerere de ofertă cu numărul TAXUD/2019/OP/0006 privind servicii de configurare, de dezvoltare, de mentenanță și de asistență la al treilea nivel a platformelor informatice ale Direcției Generale Impozitare și Uniune Vamală și, pe de altă parte, atribuirea contractului celui alt consorțiu care a depus o ofertă.

Dispozitivul

- 1) Anulează, în ceea ce privește lotul A, decizia Comisiei din 2 iulie 2020 privind, pe de o parte, respingerea ofertei comune prezentate de Sopra Steria Benelux și de Unisys Belgium în cadrul procedurii de cerere de ofertă cu numărul TAXUD/2019/OP/0006 privind servicii de configurare, dezvoltare, mentenanță și asistență la al treilea nivel a platformelor informatice ale Direcției Generale Impozitare și Uniune Vamală și, pe de altă parte, atribuirea contractului celui alt consorțiu care a depus o ofertă.
- 2) Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Sopra Steria Benelux și de Unisys Belgium.

(¹) JO C 359, 26.10.2020.

Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – Muratbey Gida/EUIPO – M. J. Dairies (Brânză triplu helicoidală)

(Cauza T-662/20) (¹)

[„Desen sau model industrial comunitar – Procedură de declarare a nulității – Desen sau model industrial comunitar înregistrat reprezentând brânză triplu helicoidală – Desen sau model industrial internațional anterior – Motiv de nulitate – Caracter individual – Divulgarea desenului sau modelului industrial anterior – Articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 – Impresie globală diferită – Articolul 6 din Regulamentul nr. 6/2002”]

(2022/C 51/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Muratbey Gida Sanayı Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turcia) (reprezentant: M. Schork, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Capostagno, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: M. J. Dairies EOOD (Sofia, Bulgaria) (reprezentanți: D. Dimitrova și I. Pakidanska, avocate)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a EUIPO din 21 august 2020 (cauza R 1925/2019-3), privind o procedură de declarare a nulității între M. J. Dairies și Muratbey Gida Sanayı ve Ticaret

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Muratbey Gida Sanayı ve Ticaret AŞ la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 9, 11.1.2021.

Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – Schmid/EUIPO – Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl g.g.A)

(Cauza T-700/20) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de declarare a nulității – Marca Uniunii Europene figurativă Steirisches Kürbiskernöl g. g. A GESCHÜTZTE GEOGRAFISCHE ANGABE – Motiv absolut de refuz – Marcă ce cuprinde insigne, embleme sau ecusoane – Emblemă a unuia dintre domeniile de acțiune ale Uniunii – Indicații geografice protejate – Articolul 7 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (i) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]

(2022/C 51/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Gabriele Schmid (Halbenrain, Austria) (reprezentant: A. Ginzburg, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentați: D. Hanf și M. Eberl, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Graz, Austria) (reprezentantă: I. Hödl, avocată)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 23 septembrie 2020 (cauza R 2186/2019-4) privind o procedură de declarare a nulității între Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark și doamna Schmid

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 23 septembrie 2020 (cauza R 2186/2019-4).
- 2) EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Gabriele Schmid.
- 3) Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 28, 25.1.2021.

Hotărârea Tribunalului din 8 decembrie 2021 – QB/Comisia

(Cauza T-71/21) ⁽¹⁾

[„Funcție publică – Agenți temporari – Remunerație – Indemnizație de expatriere – Articolul 4 alineatul (1) litera (a) din anexa VII la statut – Refuzul acordării indemnizației de expatriere – Activitate profesională principală – Servicii efectuate pentru un alt stat”]

(2022/C 51/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: QB (reprezentant: R. Wardyn, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: T. Bohr și A.-C. Simon, agenți)

Obiectul

Cerere formulată în temeiul articolului 270 TFUE și prin care se solicită anularea Deciziei Oficiului pentru Administrarea si Plata Drepturilor Individuale (PMO) al Comisiei din 6 aprilie 2020 prin care reclamantului i se refuză acordarea indemnizației de expatriere.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe QB la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 148, 26.4.2021.

Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – Jieyang Defa Industry/EUIPO – Mattel (Cap de păpușă)

(Cauza T-84/21) (¹)

[„Desen sau model industrial comunitar – Procedură de declarare a nulității – Desen sau model industrial comunitar înregistrat care reprezintă un cap de păpușă – Desen sau model anterior – Motiv de nulitate – Lipsa caracterului individual – Gradul de libertate al creatorului – Lipsa unei impresii globale diferite – Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”]

(2022/C 51/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Jieyang Defa Industry Co. Ltd (Jieyang, China) (reprezentanți: C. Bercial Arias și F. Codevelle, avocate)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Mattel, Inc. (El Segundo, California, Statele Unite) (reprezentanți: A. Pompe-Ciszewska și P. Mleczak, avocate)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a EUIPO din 14 decembrie 2020 (cauza R 2021/2019-3), privind o procedură de declarare a nulității între Mattel și Jieyang Defa Industry Co.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Jieyang Defa Industry Co. Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 110, 29.3.2021.

Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – Union syndicale Solidaires des SDIS de France et DOM/TOM/Comisia

(Cauza T-152/21) (¹)

[„Răspundere extracontractuală – Depunerea unei plângeri la Comisie în materia aplicării dreptului Uniunii – Termen de răspuns – Dreptul la bună administrare – Obligația de diligență – Termen rezonabil – Lipsa unei încălcări suficient de grave a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor”]

(2022/C 51/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Union syndicale Solidaires des services départementaux d'incendie et de secours (SDIS) de France et DOM/TOM (Nîmes, Franța) (reprezentant: O. Coudray, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Ehrbar și A. Spina, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE, prin care se solicită repararea prejudiciului pe care reclamanta l-ar fi suferit din cauza inacțiunii culpabile a Comisiei în examinarea plângerii sale, înregistrate la 27 iunie 2019 sub nr. CHAP(2019)01840, referitoare la o pretinsă încălcare de către Republica Franceză a dreptului Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Union syndicale Solidaires des services départementaux d'incendie et de secours (SDIS) de France et DOM/TOM la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 182, 10.5.2021.

Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2021 – Jalkh/Parlamentul

(Cauza T-230/21) (¹)

[„Drept instituțional – Membru al Parlamentului – Privilegiu și imunități – Decizie de ridicare a imunității parlamentare – Articolele 8 și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene. – Procedură de ridicare a imunității – Eroare vădită de apreciere”]

(2022/C 51/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Franța) (reprezentant: F. Wagner, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: N. Lorenz și A. M. Dumbrăvan, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei P9_TA(2021)0092 a Parlamentului din 25 martie 2021 referitoare la cererea de ridicare a imunității reclamantului [2020/2110(IMM)].

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Jean-François Jalkh la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii măsurilor provizorii.

(¹) JO C 242, 21.6.2021.

Acțiune introdusă la 4 noiembrie 2021 – AL/Comisia**(Cauza T-714/21)**

(2022/C 51/46)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* AL (reprezentant: R. Rata, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, anularea deciziei pârâtei din 4 august 2021 [Ares (2021) 4962656], emisă ca răspuns la reclamația, în sensul articolului 90 alineatul (2), introdusă de reclamant la 9 aprilie 2021 împotriva deciziei adoptate de PMO la 11 ianuarie 2021 ⁽¹⁾;
- obligarea pârâtei să comunice și să prezinte (i) documente justificative referitoare la calculul care stă la baza deciziei PMO din 21 noiembrie 2019 și (ii) textul integral al „răspuns[ului] DG Resurse Umane la o altă reclamație”, citat în parte de PMO în e-mailul său din 8 octombrie 2020;
- obligarea pârâtei să determine cheltuielile de întreținere asumate în perioada cuprinsă între 1 noiembrie 2020 și 30 septembrie 2021 pe baza reședinței din Belgia a mamei reclamantului și
- obligarea pârâtei la plata alocației pentru mama sa asimilată unui copil [aflat în întreținere] pentru perioada cuprinsă între 1 noiembrie 2020 și 30 septembrie 2021;
- obligarea pârâtei să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a articolului 2 alineatul (4) din anexa VII la statut și a Deciziei Comisiei din 15 aprilie 2014 privind dispozițiile generale de punere în aplicare privind persoanele asimilate copiilor aflați în întreținere, în măsura în care, la calcularea costului întreținerii mamei reclamantului, pârâtă a apreciat în mod eronat că locul reședință al mamei reclamantului se afla în România, iar nu în Belgia. În plus, Comisia a săvârșit o eroare atunci când a stabilit costul întreținerii mamei reclamantului la 50 % din salariul de bază al unui funcționar cu gradul AST 1, treapta întâi, ajustat în funcție de coeficientul corector pentru România, având în vedere că mama reclamantului locuia în mod permanent la reclamant că, prin urmare, trebuia să se ia în considerare 40 % din acest salariu de bază (fără ajustare).
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 85 din statut, în măsura în care reclamantul nu avea cunoștință nici de faptul că nu existau motive pentru plata alocației de asimilare pentru perioada cuprinsă între 1 noiembrie 2019 și 31 octombrie 2020 și nici de faptul că era atât de evident că plata sumei respective nu era datorată încât era imposibil să nu fi avut cunoștință de aceasta.

⁽¹⁾ Nota autorului: decizia atacată privește plata alocațiilor familiale în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din anexa VII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 26 noiembrie 2021 – Beauty Biosciences/ EUIPO – Société de Recherche Cosmétique (BIO-BEAUTÉ)

(Cauza T-750/21)

(2022/C 51/47)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Beauty Biosciences LLC (Dalas, Texas, Statele Unite) (reprezentant: D. Mărginean, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Société de Recherche Cosmétique SARL (Luxemburg, Luxemburg)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală BIO-BEAUTÉ – marca Uniunii Europene nr. 13 609 631

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 28 septembrie 2021 în cauzele conexe R 1891/2020-4 și R 1891/2020-4.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei atacate în sensul declarării nevalidității mărcii contestate pentru produsele din clasa 3: „pastă de dinți; uleiuri esențiale; parfumuri, apă de toaletă, apă de colonie; tămâie; apă de parfum”;
- anularea în parte a deciziei atacate în sensul declarării nevalidității mărcii contestate pentru produsele din clasa 3: „cosmetice; deodorant de corp; extracte din plante pentru uz cosmetic; săpunuri, lapte demachiant; creme, geluri, lapte, loțiuni, măști, pomezi, pudre, serumuri și preparate pentru îngrijirea pielii cosmetice; preparate antirid; preparate cosmetice pentru îngrijirea buzelor; preparate pentru bronz (cosmetice), preparate după plajă (cosmetice); preparate cosmetice pentru slăbire; depilatoare; produse pentru păr (preparate pentru îngrijirea părului și a scalpului); baie (preparate cosmetice pentru -); machiaj și preparate pentru îndepărtarea machiajului; preparate pentru ras și după ras”;
- modificarea deciziei atacate în sensul declarării nevalidității mărcii contestate pentru produsele din clasa 3: „pastă de dinți; uleiuri esențiale; parfumuri, apă de toaletă, apă de colonie; tămâie; apă de parfum”;
- modificarea deciziei atacate în sensul declarării nevalidității mărcii contestate pentru produsele din clasa 3: „cosmetice; deodorant de corp; extracte din plante pentru uz cosmetic; săpunuri, lapte demachiant; creme, geluri, lapte, loțiuni, măști, pomezi, pudre, serumuri și preparate pentru îngrijirea pielii cosmetice; preparate antirid; preparate cosmetice pentru îngrijirea buzelor; preparate pentru bronz (cosmetice), preparate după plajă (cosmetice); preparate cosmetice pentru slăbire; depilatoare; produse pentru păr (preparate pentru îngrijirea părului și a scalpului); baie (preparate cosmetice pentru -); machiaj și preparate pentru îndepărtarea machiajului; preparate pentru ras și după ras”;
- obligarea Société de Recherche Cosmétique S.A.R.L. la plata cheltuielilor de judecată suportate de Beauty Biosciences LLC în prezenta acțiune, în procedura în fața camerei de recurs și în procedura în fața diviziei de anulare.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului, întrucât camera de recurs a apreciat în mod greșit că marca Uniunii Europene nr. 13 609 631 BIO-BEAUTÉ nu are caracter descriptiv în raport cu produsele din clasa 3: „pastă de dinți; uleiuri esențiale; parfumuri, apă de toaletă, apă de colonie; tămâie; apă de parfum”;
- încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului, întrucât camera de recurs a apreciat în mod greșit că mărcii Uniunii Europene nr. 13 609 631 BIO-BEAUTÉ nu îi lipsește caracterul distinctiv în raport cu produsele din clasa 3: „pastă de dinți; uleiuri esențiale; parfumuri, apă de toaletă, apă de colonie; tămâie; apă de parfum”;
- încălcarea articolului 59 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (3) și articolul 59 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului, întrucât camera de recurs a apreciat în mod greșit că marca Uniunii Europene nr. 13 609 631 BIO-BEAUTÉ a dobândit caracter distinctiv în raport cu produsele din clasa 3: „cosmetice; deodorant de corp; extracte din plante pentru uz cosmetic; săpunuri, lapte demachiant; creme, geluri, lapte, loțiuni, măști, pomezi, pudre, serumuri și preparate pentru îngrijirea pielii cosmetice; preparate antirid; preparate cosmetice pentru îngrijirea buzelor; preparate pentru bronz (cosmetice), preparate după plajă (cosmetice); preparate cosmetice pentru slăbire; depilatoare; produse pentru păr (preparate pentru îngrijirea părului și a scalpului); baie (preparate cosmetice pentru -); machiaj și preparate pentru îndepărtarea machiajului; preparate pentru ras și după ras”.

Ațiune introdusă la 29 noiembrie 2021 – Peace United/EUIPO — 1906 Collins (bâoli)**(Cauza T-754/21)**

(2022/C 51/48)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza***Părțile***Reclamantă:* Peace United Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: M. Artzimovitch, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* 1906 Collins LLC (Miami, Florida, Statele Unite)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul mărcii în litigiu:* reclamanta*Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene figurativă bâoli – marca Uniunii Europene nr. 6 619 977*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de declarare a nulității*Decizia atacată:* Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 14 septembrie 2021 în cauza R 275/2020-2**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care, ca urmare a diferitor erori de apreciere în fapt și în drept și a unei încălcări a obligației de bună administrare, camera de recurs a considerat că marca Uniunii Europene nr. 6 619 977 bâoli nu a făcut obiectul unei utilizări serioase în perioada în litigiu pentru serviciile revendicate în clasele 41 și 43;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 63 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului în măsura în care camera de recurs a săvârșit o eroare de apreciere cu privire la caracterul abuziv al acțiunii în decădere;
- Încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului în măsura în care camera de recurs a săvârșit o eroare de apreciere în ceea ce privește utilizarea serioasă a mărcii.

Ațiune introdusă la 1 decembrie 2021 – Dorsum/EUIPO – ID Quantique (Clavis)**(Cauza T-758/21)**

(2022/C 51/49)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: maghiara***Părțile**

Reclamantă: Dorsum Informatikai Fejlesztő és Szolgáltató Zrt. (Budapesta, Ungaria) (reprezentant: Hajdu Gy., avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: ID Quantique SA (Carouge, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii „Clavis” – cererea de înregistrare nr. 18 064 876

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 22 septembrie 2021 în cauza R 189/2021-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, modificarea deciziei atacate și admiterea cererii reclamantei;
- în subsidiar, anularea deciziei atacate cu efecte care să se extindă până la decizia pronunțată de EUIPO la 27 noiembrie 2020;
- obligarea la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 47 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea articolului 107 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea articolului 95 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - existența unor vicii fundamentale de procedură.
-

Acțiune introdusă la 29 noiembrie 2021 – DCM Film Distribution/Comisia**(Cauza T-760/21)**

(2022/C 51/50)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: DCM Film Distribution GmbH (Berlin, Germania) (reprezentanți: A. Huttenlauch, M. Klasse și P. Hesse, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în conformitate cu articolul 264 alineatul (1) TFUE, a Deciziei C(2021) 7095 final a Comisiei Europene din 28 septembrie 2021 privind controlul legalității unui act al Agenției Executive Europene pentru Educație și Cultură în temeiul Regulamentului (CE) nr. 58/2003 al Consiliului (¹); și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că interpretarea dată de Comisie noțiunii de „societate europeană” este incompatibilă cu sensul literal al orientărilor și al programului de lucru.
 - Comisia ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a interpretat criteriul cetățeniei și naționalității în sensul că se raportează numai la persoanele fizice care sunt proprietare ale societății solicitante. Astfel, Comisia ar înțelege în mod greșit noțiunea de „proprietate” ca însemnând „proprietate de ultimă instanță”. Modul de redactare nu ar permite să se concluzioneze că cetățenia sau naționalitatea „acționarilor de ultimă instanță”, iar nu numai cea a acționarilor direcți ar fi determinantă pentru a o califica pe reclamantă drept societate europeană. Această interpretare restrictivă a Comisiei nu numai că nu ar fi confirmată de modul de redactare, ci ar fi și incompatibilă și contrară sensului comun al noțiunilor de „cetățenie și naționalitate”, de „societate a Uniunii” și de „operă europeană”, astfel cum rezultă din dreptul Uniunii.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că interpretarea dată de Comisie noțiunii de „societate europeană” nu ar fi compatibilă cu dreptul Uniunii de rang superior.
 - Prin faptul că s-a întemeiat pe această interpretare eronată fără a lua în considerare în mod suficient situația de fapt din speță, decizia Comisiei ar fi contrară obiectivelor dreptului Uniunii aplicabil.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei contravine Regulamentului (UE) nr. 1295/2013 (²), care se află la baza sistemului de finanțare a programului „Europa creativă MEDIA”.
 - Invocarea cetățeniei și a naționalității proprietarilor de ultimă instanță ai societății solicitante drept condiție de eligibilitate pentru finanțare nu și-ar găsi niciun temei în Regulamentul privind „Europa creativă”. De fapt, aceasta ar contrazice noțiunea de punere în aplicare coerentă a obiectivelor generale și specifice ale subprogramului „Europa Creativă MEDIA”.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei încalcă și cerințele Regulamentului (UE, Euratom) 2018/1046 (³).
 - Interpretarea criteriilor de eligibilitate reținută de Comisie nu ar respecta principiile egalității de tratament și nediscriminării, pe care Comisia ar fi obligată să le respecte în deciziile sale de finanțare în materie de subvenții.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea prin decizia Comisiei a articolului 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

- Decizia Comisiei ar conduce la tratarea diferită a unor cauze similare în detrimentul anumitor entități, care nu ar fi justificată în mod obiectiv.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe depășirea de către Comisie a limitelor puterii sale de apreciere.
- Alegerea unei interpretări care încalcă dreptul Uniunii și este contrară acestuia, în pofida existenței mai multor interpretări alternative compatibile cu dreptul Uniunii, ar constitui un abuz de putere sa discreționară din partea Comisiei.
7. Al șaptea motiv, întemeiat pe încălcarea prin decizia Comisiei a principiului proporționalității.
- Se susține că acordarea unei finanțări cu condiția ca ieșirile de beneficii către țări terțe să fie evitate ar fi reprezentat un mijloc la fel de eficient, dar mai puțin sever.

-
- (¹) Regulamentul (CE) nr. 58/2003 al Consiliului din 19 decembrie 2002 de stabilire a statutului agențiilor executive cărora urmează să li se încredințeze anumite sarcini în gestionarea programelor comunitare (JO 2003, L 11, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 8, p. 256).
- (²) Regulamentul (UE) nr. 1295/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind instituirea programului „Europa creativă” (2014-2020) și de abrogare a Deciziilor nr. 1718/2006/CE, nr. 1855/2006/CE și nr. 1041/2009/CE (JO 2013, L 347, p. 221).
- (³) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO 2018, L 193, p. 1).

Acțiune introdusă la 6 decembrie 2021 – Courtois și alții/Comisia

(Cauza T-761/21)

(2022/C 51/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Fabien Courtois (Rueil-Malmaison, Franța) și alți 2088 de reclamanți (reprezentant: A. Durand, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și temeiniciei cererilor reclamanților;
- anularea deciziei implicite de respingere din 24 septembrie 2021 rezultate din lipsa unui răspuns la cererea de confirmare prezentată de reclamanți la 13 august 2021;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe admisibilitatea acțiunii. Reclamanții susțin, în această privință, calitatea procesuală activă în calitate de solicitanți abilitați să formuleze o acțiune în sensul articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (¹) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1049/2001”) și în calitate de destinatari ai actului atacat în sensul articolului 263 alineatul (4) TFUE. Reclamanții arată, în plus, că dispun de un interes de a exercita acțiunea născut din refuzul accesului la documente opus de Comisie în decizia sa implicită de respingere din 24 septembrie 2021 și din atingerea adusă de decizia atacată drepturilor lor fundamentale.

2. Al doilea motiv întemeiat pe legalitatea internă a deciziei Comisiei. Reclamanții susțin că Comisia a încălcat dreptul de acces la documente al reclamanților întemeindu-se pe motive incomplete și eronate. Reclamanții adaugă faptul că invocă interese publice superioare care justifică accesul la documente. În sfârșit, reclamanții consideră că Comisia a încălcat principiul proporționalității prin aceea că a depășit ceea ce era necesar pentru atingerea obiectivelor sale.

(¹) JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76.

Acțiune introdusă la 10 decembrie 2021 – Euranimi/Comisia

(Cauza T-769/21)

(2022/C 51/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: M. Campa, D. Rovetta, P. Gjørtler, V. Villante, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/1483 al Comisiei din 15 septembrie 2021 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Taiwan în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, precum și la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii având ca obiect anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/1483 al Comisiei din 15 septembrie 2021 (¹), reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 (²) – eroare vădită de apreciere a serviciilor Comisiei.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 în ceea ce privește evaluarea prejudiciului și a legăturii de cauzalitate referitor atât la produsele chinezești, cât și la produsele taiwaneze – eroare vădită de apreciere.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (6a) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 în ceea ce privește statutul juridic al raportului prin care Comisia Europeană constată existența unor distorsiuni semnificative pe piață într-o anumită țară sau într-un anumit sector din țara respectivă, precum și utilizarea unor astfel de rapoarte pentru stabilirea existenței dumpingului.

(¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1483 al Comisiei din 15 septembrie 2021 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de produse plate din oțeluri inoxidabile laminate la rece originare din Republica Populară Chineză și din Taiwan în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2021, L 327, p. 1).

(²) Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21).

Acțiune introdusă la 9 decembrie 2021 – OC/SEAE**(Cauza T-770/21)**

(2022/C 51/53)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* OC (reprezentante: L. Levi și N. Flandin, avocate)*Pârât:* Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

— declararea prezentei acțiuni ca admisibilă și fondată;

în consecință,

— anularea deciziei din 10 septembrie 2020, notificată la 11 februarie 2021, prin care AIPN a respins cererea de asistență a reclamantei formulată în temeiul articolului 24 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene;

— în măsura în care este necesar, anularea deciziei AIPN din 31 august 2021 prin care s-a respins reclamația reclamantei din 6 mai 2021 împotriva deciziei din 10 septembrie 2021;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare și a dreptului de a fi ascultat.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea procedurii și a normelor de competență în materie de repartizare a competențelor. În această privință, reclamanta arată că decizia de a iniția o anchetă administrativă ar fi trebuit luată de secretara generală a SEAE.
3. Al treilea motiv întemeiat pe erori vădite de apreciere care ar fi fost săvârșite de SEAE în raport cu definiția hărțuirii morale reținute de acesta și pe încălcarea articolului 12a din Statutul funcționarilor Uniunii Europene.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de solitudine.

Acțiune introdusă la 14 decembrie 2021 – Trend Glass sp. z o.o./EUIPO (ECO STORAGE)**(Cauza T-777/21)**

(2022/C 51/54)

*Limba de procedură: polona***Părțile***Reclamantă:* Trend Glass sp. z o.o. (Radom, Polonia) (reprezentant: J. Gwiazdowska, avocată)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal ECO STORAGE – cererea de înregistrare nr. 18 324 347

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 11 octombrie 2021 în cauza R 1315/2021-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și pronunțarea definitivă în sensul autorizării înregistrării mărcii Uniunii Europene nr. 18 324 347;
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei atacate a Camerei a patra de recurs a EUIPO și trimiterea cauzei spre rejudecare;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă în fața camerei de recurs și a departamentului „Operațiuni” al EUIPO.

Motivele invocate

- încălcarea dispozițiilor articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea articolului 33 alineatele (2) și (7) și a articolului (42) alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea articolului 94 alineatul (1) și a articolului 95 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
 - încălcarea articolului 20, a articolului 41 alineatul (1) și alineatul (2) literele (a) și (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special a dreptului de a fi ascultat, a obligației administrației de a-și motiva deciziile, precum și a principiilor bune administrări, securității juridice și egalității de tratament.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO